

KÖZHÍR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2007. DECEMBER 65/3

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

BOLDOG KARÁCSONYT!

VAN ZSÁKOMBAK MINDEN JÓ

Kedves Olvasó!

Nehéz elhinni, ugye? Még nem halványult el teljesen a nyári Balcsizás, öröködés, önfeledt pihenés emléke, éppen csak belekezdünk egy újabb izgalmas félévbe, erre meg vége van. Na, de nem baj, hisz kapunk helyette egy minden eddiginél maradandóbb élményekkel kecsegtető vizsgaidőszakot, olyan hepajokkal, amik még rémálmainkban is besorolást kapnának és jó vérvörös karikákat!

Viszont, hogy még több pozitívummal szolgáljon nekünk a december hónap, közeleg a bejgli, forralt bor, kürtöskalács és ajándékozás nagy családi ünnepe, a Karácsony. Tehát mindenkinek tessenek letudni a maradék egy lehetőségét alvás terén, s mosolyogva vágjunk neki a kihívásoknak! Még ha nem is teljesen őszinte, de azért fültől fültől érő!

Gondolva Rátok, az idei utolsó lapszámunk alkalmával az eddigiektől eltérően, 28 oldallal jelentkezünk, ezzel is kis változatosságot csempészve a tanuláson kívül másra gondolni sem tudó fejekbe. Mondhatjuk, hogy ez a hónap nemcsak a családé, hanem a közösségé, hiszen 5, azaz öt darab, azaz darab interjúval is jelentkezünk, köztük mindenki kedvenc portásával, Karcsi bával és egy taxis kollégával is. Karácsony apropóján körbenézünk Európában, mik a szokások a nagyvilágban. Hasznos információkkal szolgálunk az új TVSZ-ről, de ennél csak kellemesebb témáink vannak, békés programok, járművek, könyvek, filmek, ételek most sem maradhatnak ki. Ami talán a legörömtelibb, gyorsasági motoros világbajnoka van kicsiny hazánknak, tehát Talma sem hiányozhat a közlekedéséből. Persze, mindez csak töredéke a decemberi szám kínálatának. Jó szórakozást hozzá!

Forgassátok nagy szorgalommal aktuális számunkat, hisz mint mindig, most is Nektek készült s Ti általatok. Továbbra is várjuk a vállalkozó szelleműeket a Köz hír szerkesztéséhez a kéthetente tartott üléseinken. Figyeljétek a hirdetőtáblákat és a www.kozlekkar.hu weboldalt!

Addig is a stáb nevében sikeres és eredményekben gazdag vizsgaidőszakot kívánok! Boldog Karácsonyt és Kellemes Ünnepeket Mindenkinek!

Jó utat a Közlekesnek!

balasnyikov

Tartalom

Hírek röviden	3
Technikai KO	3
Aranyköpések	3

Barátunk az új TVSZ	4
Fejlődés	5
Kirakodóvásár vagy komoly piac?	6-7

Christmas is all around me	8-9
Gólyabál	10
„A-s Zsiguli sej-haj...”	10-11
Iparmúlt	12-13

Nem csak a tanár (volt) ember	14-15
OHV nyeremények	15
Nem csak egyetemista	16-17

Hová lesz a fuvar?	18-19
A Nagy Repülőgép-hordozó névadója	19
Katonai járművek	20
Antonov An-225 - Mriya	21

Szimpatikus magyar	22
Játékvezetői tanfolyam	23
ReMix	23

Karácsonyra készülve	24
„Moziváros” karácsonya	24
Programajánló	25
Punky	25

Kollégiumi Mentor és Hallgatógondnok	26
Legyünk válogatósak!	26

Szórakozás	27
Impresszum	28
Viccek	28

KözHÍRdetés!

Nem a Gépelemek Tanszéknek ajándékoznád minden tehetségedet? Többet érzel Magadban, mint az asztalfióknak írni? Kezdő logisztikus, de profi szervező vagy? Örömmel várunk, ha kedvet érzel a rajzoláshoz, cikkíráshoz, vagy akár az újság szerkesztéséhez! Figyeld a hirdetőtáblákat és gyere a szerkesztőségi üléseinkre, vagy kérdezz a kozhir@kozlekkar.hu címen!

Hírek röviden

A **szorgalmi időszak** december 14-ig tart. Ezután a BSc-seknek pótlási hét következik december 17–21-ig. Vizsgáidra december 1-től jelentkezhetsz, ha nincs fizetési elmaradásod (Neptunban nézd meg). A **vizsgaidőszak** az egyetemi képzésben résztvevőknek december 17-től február 1-ig tart. A BSc-seknek pedig január 2. és január 25. között lehet vizsgázni.

Ha túléltek a vizsgaidőszakot, akkor február 4-8-ig a **regisztrációs hét** következik, amikor még véglegesíteni lehet a tárgyfelvételt, és fontos, hogy a Neptunban

beiratkozzunk. A passzív félévet is külön be kell jelenteni! A következő **szorgalmi időszak** 2008. február 11. - 2008. május 16-ig tart.

A **leckekönyved** (index) a Központi Tanulmányi Hivatalban (KTH, R épület) veheted fel, előreláthatólag december 7-től. A csoportos felvétel is kérhető, ehhez a www.kth.bme.hu oldalon található űrlapot kell kitölteni és leadni fogadási időben az aulában lévő munkahelyen.

A **kollégiumi igénylő** lapot, január elejétől lehet beszerezni a Hallgatói Irodából, amely felvételi eljárást, a határidőket, a

tudnivalókat is tartalmazza. Ezek az információk hamarosan a honlapunkon (www.kozlekkar.hu) is elérhetővé válnak, és az igénylő lap is letölthető lesz. A pályázatokat a Hallgatói Irodában lehet leadni.

A **szociális pályázatokról** majd a szoc.sc.bme.hu, és a www.kozlekkar.hu honlapokon találsz információkat

Gejza

Technikai KO

Október 12-én felavattuk a Kollégium főbejárata mellett a volt Szent Imrész öregdiákok által adományozott, a Budai Szent Imre Kollégium 100 éves alapításának emlékére készített márványtáblát.

Az avatáson részt vett a Szent Imrész Kollégisták Baráti Köre, az "Öreg Tevék" és több régi kollégistánk (még '45 előtti

évfolyamokból is), képviseltették magukat a cserkészek, a Közlekedésmérnöki HÖK, illetve a Kollégium mostani és előző vezetése. Az avató- és köszöntőbeszédet Kerekes Károly apát úr táblaszenteselőjét követően kis fogadást rendeztünk az érdeklődők számára. Nagyon jó volt látni, hogy milyen erős a kötődés a volt hallgatóinkban a kollégium iránt, illetve

kollégiumi történeteket hallani a nagyapáink idejéből.

Meg kellett állapítsam, hogy a körülmények változnak, de a kollégisták azok mindig kollégisták. Remélem a mostani kollégistáink is tudnak és akarnak majd visszalátogatni 50-60 év múlva.

Csiby Soma

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

„Ez itt 5-ös, csak izgalmasan akartam írni.”

(Mechanika)

„Hát ez nagyon csúnya... házi feladat lesz megoldani.”

(Mechanika)

„A ronggyal egyszerűsítve kapjuk a következő egyenletet.”

(Mechanika)

„Volt már ötös a tárgyból... Ott van a rektori hivatalban kitömve!”

(Mechanika)

„Nem jó? Akkor megcsinálom... Hadd tanuljak én is!... Úgyis a Ti szünetetekből megy el.”

(Mechanika)

„Az emberke lába között van a feszültség.”

(Munkavédelem)

„Nahát...ebből annyit fel lehetett fogni, hogy valami villamos kutyáról van szó.”

(Elektrotechnika)

„Ne mondják, hogy nem tudják megcsinálni! A BME óvodából már jöttek elkérni a mérést.”

(Irányítástechnika)

„Valahol az internacionalista munkások során visszaköszön...”

(Közlekedésszisztika)

„Nem fogjátok tudni leírni, írjátok majd le otthon!”

(Számítástechnikai berendezések)

„Írd fel, mert hátha a doktori dolgozatodnak ez lesz a címe!”

(Számítástechnikai berendezések)

„...ezek azok a szabályok, amiket az oktatók nem tartanak be a diákok érdekében!”

(Számítástechnikai berendezések)

„Megvan lexikonokban is, csak nem olyan rendszerezetten, mint az én vázlatomban”

(Számítástechnikai berendezések)

„Ha ezzel egyetértetek, az marha jó, ha nem, akkor ez van, a demokrácia jegyében...”

(Számítástechnikai berendezések)

„Viszonylag kibírom, ha elpusztítja egy agysejtem, hiszen egy alkoholizálás közben egy-két milliót is veszíthetek.”

(Számítástechnikai berendezések)

„Kap egy plusz jegyet a vizsgán. Ha ötös lesz, akkor elteesszük az államvizsgára. Ha ott is, akkor sajnos kárba vész...”

(Számítástechnikai berendezések)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

Barátunk az új TVSZ...

Miért is lenne az? Egyáltalán mi szükség volt rá? Minek róla megint egy cikk?

Ezen a kérdések miatt nyúlnék megint hozzá ehhez a témához. Atanév eleje óta, mióta érvényben van az új Tanulmányi és Vizsgaszabályzat, elég sok helyen tapasztalom azt, hogy a hallgatók nincsenek tisztában vele, olyan jogokat követelnek meg a TVSZ-re hivatkozva, amelyek nem illetik meg őket, oktatók hivatkoznak nem létező paragrafusokra és még sorolhatnám, hogy mennyi negatív kritikát kapott a szabályzat mindkét féltől. Remélem most pár sorban (csak hogy ne legyen unalmas) sikerül egy-két dolog felett eloszlatnom a kételyeket.

Miért volt szükség rá? Mint már az előző ilyen témájú cikkben említettem, a régi TVSZ a régi rendszerhez készült, nem a kreditrendszerhez, és nem a BSc-hez: külön kis TVSZ-ek voltak, ezeket egységesíteni kellett! A régi rendszerben, ha egy hallgatónak nem sikerült teljesítenie egy vizsgát, vagy tárgyat, nem tehetette meg, hogy felvette keresztféléven, s közben vígan haladt tovább a többivel, hanem kénytelen volt megismételni az egész félévet, és nem csak egy tárgyat, hanem az összeset! A szabályzat adta lehetőségeket mindenki kihasználta a kreditrendszerben mostanáig, így a hallgatók nem készültek a ZH-kra, mert ott volt a pótzh, pót-pótzh (gyak IV)... stb. Most már egy tantárgyat nehezen lehet úgy teljesíteni, hogy az ember egész félévben nem tanul semmit, és a gyak IV-re alapoz. A cél az, hogy a hallgatók folyamatosan készüljenek, és a ZH ne arról szóljon, hogy hogyan tudnak olyan feladatot adni, amit csak a hallgatók 10%-a tud megoldani. Az új TVSZ nem teszi lehetővé, hogy egy hallgató ne

készüljön folyamatosan, így az oktatók már nem mondhatják rá jogosan, hogy link. Ráadásul a gyak IV tulajdonképpen egy bűjtött vizsga, hisz az egész félév anyagából kell számot adni két órában, ugyanez félév közben előfordul, hogy 3 ZH-t tesz ki. Persze mindez akkor lenne szép és igaz, ha betartanák az új TVSZ-t. Általában az emberek csak odáig jutnak el a TVSZ-ben, hogy nincs gyak IV és csak a ZH-k felét lehet pótolni. De! Van az éremnek egy másik oldala is, csak ez sajnos nem valósul meg. Azt is el kell olvasni a TVSZ-ben, hogy egy héten maximálisan 2 ZH iratható (természetesen mintatanterv szerinti), a ZH-kat órarendi időpontban kell íratni, és be kell fejeződnie legkésőbb 19:00-ig (nem 18:00-20:00 között kellene a ZH-nak lennie) és végül, de nem utolsósorban pótzárthelyi csakis abból az anyagrészből lehet, amilyen ZH-t pótol. Így már mindjárt más a leányzó fekvése! Ha ezek így működnének, fel lehetne készülni a ZH-ra, és ha még nem is sikerül, a pótlásra nagyobb esély lenne, mint amikor az egész félév anyagát kell pótolni.

Itt egy pillanatra elidőznék még, mert nagyon sok félreértést szült egy-két paragrafus ezen a tájékon. Egyrészt a számonkérések nem egyelők a ZH-kkal, tehát egy 5 kredites tárgynál nem kell 5 ZH-t íratni, elég 2-t, meg mondjuk 2 laborjegyzőkönyv leadás, házi feladat, laborbeugró... teljesítése is. Tulajdonképpen vannak olyan félévek, ahol a mintatanterv szerinti 2 ZH hetente is csak így teljesíthető. Figyelem! A mintatanterv nem vonatkozik a pótZH-kra, keresztféléves tárgyakra, mivel az ezeken való részvétel nem

kötelező. Sőt, igazából a szabadon választott tárgyak ZH-inak egyeztetése is el fog maradni, mivel 20 plusz tantárgy hozzáegyeztetése a mintatantervhez tulajdonképpen lehetetlen. Másfelől véleményem szerint ezeknek a tárgyaknak a számonkéréseire nem szoktak az emberek egy napnál több időt fordítani.

De tulajdonképpen mi is az a ZH? Jelenleg ez is le van fektetve a 13. §-ban: előre meg van határozva az ideje és a számonkért tananyag; csak szorgalmi időszakban tartható munkanapokon 8-19 óráig órarend szerinti időpontban (más időpontban csak a KTB engedélyével lehet, erre volt most nem kevés példa az esetek többségében teremhiány miatt); minimum 30 perces, írásbeli; és a félévi jegybe 5-40%-ig számít bele.

Ezen cikkben nem szeretném az egész szabályzatot elemezni, hiszen akkor a 28 oldal nem lenne elég, igazából csak a visszhangok miatt szerettem volna pár további félreértést elkerülni. Persze, ez a szabályzat sem került „forgalomba” döccenőmentesen, de így is nagyon sok energiát fordítottak az érvényesítésére, és ez a jövőben is így lesz majd. Remélhetőleg érezhető lesz a hatása oktatói oldalról, mert ha ilyen nehézségűek lesznek a ZH-k továbbra is, akkor lassan elfognak a hallgatók, mivel egyes hiedelmekkel ellentétben, jelenleg igen is nagyon könnyű átkerülni államilag támogatott képzésről költségtérítésre!

Mindenkinek csak ajánlani tudom egy kellemes délutánra az új TVSZ elolvasását!

Gyuri

Szolid árakkal, Italkülönlegességekkel, Folyamatos akciókkal
Csocsóval, Koktéllárral Várunk benneteket szeretettel
Hétfőtől - Csütörtökig 19:00 - 2:00-ig
Elérhetőségek:
(06/1) 463-29-03
www.habar.hu

Szórakoztató és Élménycentrum
Baross Gábor Kollégium, XI., Bartók Béla 17.

Fejlődés

A Műegyetemi Sajtóklub alkotói pályázata 2008

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen működő Műegyetemi Sajtóklub alkotói pályázatot hirdet a Műegyetem polgárai számára. Az alkotói pályázat tervezett díjazása: 180000 Ft.

1. A pályázat célja

Az előző tanévekben zajlott alkotói pályázatokhoz hasonlóan a 2007/2008-as tanévben a Műegyetemi Sajtóklub azért, hogy lehetőséget teremtsen a hallgatói alkotói készség megnyilvánulására és népszerűsítse az újságírást, az irodalmi művészetet, a fényképezést, a környezettudatosságot, valamint a kari lapokat a Műegyetemen, alkotói pályázatot hirdet a Műegyetem polgárai számára.

2. A pályázat témája

Az alkotói pályázat témaköre: Fejlődés

3. A pályázat kategóriái

I. kategória – Próza

II. kategória – Vers

III. kategória – Természetfotó

IV. kategória – Fotó

V. kategória – Grafika

VI. kategória – Rövidfilm és animáció

Különdíj – Zöld-különdíj

4. A pályázat díjazása

A pályázatra benyújtott alkotások hat kategóriában (próza, vers, természetfotó, fotó, grafika, rövidfilm és animáció) kerülnek értékelésre, valamint további egy nevesített különdíjat (Zöld-különdíj) nyerhetnek el. A nyertesek jutalomban részesülnek. Mindegyik kategóriában az első helyezett 15000 Ft, a második 10000 Ft, a harmadik helyezett pályázó 5000 Ft értékű jutalmat kap. A Zöld-különdíjban részesített alkotások maximum 15000 Ft értékű jutalomban részesülnek.

A Műegyetemi Sajtóklub a pályázatra érkező pályázatokat a műegyetemi kari lapoknak megjelentetésre javasolhatja.

5. A pályázók köre

A pályázatra pályamunkát nyújthat be bármely műegyetemi polgár. Egy pályázó több pályamunkával is részt vehet a pályázaton – ebben az esetben mindegyik pályamunkát külön kell beküldeni.

6. Formai követelmények

A pályázatok formai követelményei, illetve a leadás módja megtalálható a <http://musajt.bme.hu/> címen egyéb fontos tudnivalókkal egyetemben.

7. A pályázatok leadásának módja és határideje

E-mail cím: palyazat@musajt.bme.hu

Postacím: Műegyetemi Sajtóklub, 1111 Budapest, Műegyetem rkp. 3., Diákközpont

(elsősorban az e-mailen keresztüli beküldést javasoljuk)

A pályázathoz a kitöltött pályázati adatlapot kérjük csatolni.

A beadás határideje: 2008. március 20.

Bacsárdi László

a Műegyetemi Sajtóklub elnöke

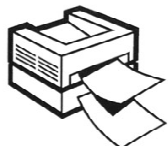
Eta Nényi Fénymásolója

Nyomtatás (színes, fekete-fehér)

Fénymásolás (színes, fekete-fehér)

Spirálozás (műanyag)

Szórólapkészítés

Nyitva tartás:

H-CS: 7:30 - 17:30

P: 7:30 - 15:00

Szo: ZÁRVA

Cím: 1111. Budapest, Zenta u. 1. Fsz.

e-mail: info.kerico@t-online.hu

Tervrajzok: fénymásolása, nyomtatás

A0-tól, fotópapírra is

Névjegykészítés (színes, fekete-fehér)

Plakátkészítés színesben is, A0-tól

Egyedi naptárak, képeslapok, borítékok készítése

Vágás

Kirakodóvásár vagy komoly piac? avagy a Műegyetemi Állásbörze valódi célja

Nagyon sok diák és friss diplomás fordul meg a Műegyetemi Állásbörzén. A legtöbben konkrét célokkal mennek el, de aki csak tájékozódik, az is megtalálhatja, amit keres.

Az idei őszi Állásbörzén szokás szerint rengeteg kiállító volt, sokan már most mutattak fel nyári gyakorlati lehetőséget, illetve diplomatervezéshez kínáltak témákat. Persze a látogatók számára a munkalehetőség az elsődleges, de ez – amint az majd cikkem későbbi részéből kiderül – nem feltétlenül esik egybe a cégek és a szervezők nézőpontjával. Jelen írás természetesen a közlekedés- és gépészmérnöki pozíciókat kínáló cégeket preferálja, de a paletta nagyon széles, a gyors lefutású termékekkel foglalkozó multiktól a hazai ipar nagyágyúig mindent megtalálhattunk.

A közlekedésmérnöki – és ezen belül főleg a logisztikai – végzettséggel rendelkezők számára szinte végtelen a lehetőségek száma, kezdve az üzemben belüli termékmozgások szervezésétől egészen a beszállítókkal való kapcsolattartáson és a minőségbiztosításon át az értékesítésig. Ugyanakkor a MÁV még mindig nagy szeretettel várja a végzeteket gyakornoki programjára, főként vasúti közlekedési szakirány, illetve biztosítóberendezések területén. Az olaj- és az építőipar is érdeklődik a közlekedésmérnökök/logisztikusok iránt. Ezek közül kiemelkedő a Schlumberger vállalat, aki a „global citizenship”, azaz a világpolgár fogalmát szeretné újraértelmezni, és munkatársait ebben a szellemben foglalkoztatja és támogatja. Így hozzájuk azoknak érdemes jelentkezni, akik mobilis, kihívásokkal és változatossággal teli munkára vágyanak az Északi-tengertől Dél-Afrikáig. Az autóipari beszállítók, illetve gyártók – mint a Valeo, a Delphi, a Bosch vagy a Suzuki – is fontos helyen említik az ilyen jellegű pozíciókat. Olyan helyeket is meg kell említenem, mint a Coca Cola Beverages Company, akiknek dunaharaszti üzeme jelentős szerepet tölt be a térség termelésében.

Az utóbbi időben egyre nagyobb hangsúly kerül a minőségbiztosításra, ennek megfelelően a cégek is rengeteg ilyen álláslehetőséget vonultatnak fel. A

beszállítók termékeinek ellenőrzésére főként a közlekedésmérnököket, a cégen belüli ellenőrzésre a gépész- és villamosmérnököket keresik. A terület élenjárói, akik erre a feladatra a legnagyobb hangsúlyt fektetik, a Valeo, a Delphi, a Schaeffler- és Bosch-csoport.

Napjainkban a gépészmérnök végzettség nagyjából egyenlő a biztos megélhetéssel, ugyanakkor itt sem mindegy, milyen specifikus területen képezzük magunkat tovább. Vannak cégek, amelyek belső képzéssel adják meg a megfelelő tudást, ezáltal számukra csak az számít, hogy a jelöltnek gépészmérnök diplomája legyen. Ez azonban – bár szinte minden vállalat továbbképzzi új alkalmazottait – ritka. A MÁV itt is megjelenik, és bár jelezték, hogy a Műegyetemen végzett vasútgépészek ritkán jelentkeznek hozzájuk, még mindig szeretettel várnak minden ilyen végzettségű hallgatót, az ő gyakornoki programjuk ugyanis nem a diploma előtt állóknak, hanem a friss diplomásoknak szól. Tervezés-fejlesztés leginkább autógépész vonalon van, és persze ebben is élen jár nagyjából minden autógépész álma, az Audi. Ők főleg motortervezésre keresnek embert, illetve tesztelésre és gyártás-tervezésre, tehát nem árt, ha hőtanból és szerkóból jó vagy. De ilyen vonalon mozog a Schaeffler-csoport, a talán nem egészen ismeretlen Knorr-Bremse (ők vasútgépészeket is foglalkoztatnak), a Delphi, a Valeo, a Bosch-csoport – tulajdonképpen minden autóipari beszállító rendelkezik hazánkban fejlesztőirodával, többségük vidéken. Tesztmérnöki pozíció is van bőven, a jelentősebbek: Continental Teves, Flextronics, Knorr-Bremse. Sok cég keres új üzeméhez, illetve nagy volumenű gyártmányaihoz üzembehelyező gépészmérnököket.

Érdekességként még három lehetőséget említenék. Az egyik a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat, akik értelemszerűen nem igazán tájékoztattak arról, milyen területen kínálnak állást, de talán

épp a titokzatosságuk a vonzerejük. A másik a Carl Zeiss, jelenleg a mérés-technika talán legszínvonalasabb képviselője, ők gépészmérnököket, illetve a gyártástechnológiában jártas szakembereket keresnek. Végezetül pedig az InterCAD, akik szintén gépészeket várnak, de olyanokat, akik a programozáshoz is éreznek affinitást magukban. Fontos a Delphi programnyelv alapos ismerete, mivel ők fejlesztik az AxisVM CAD rendszert.

Van még egy terület, amit az Állásbörze látogatói gyakran elfelejtene: a szakmai gyakorlatok és diplomairás lehetősége. Bár egyre több vállalat állítja át a gyakornoki programjait friss diplomások számára, például az Audi munkaügyi szolgálat hozzájuk még mindig úgy a legkönnyebb – és legbiztosabb – bekerülni, ha ott töltöd a diplomát megelőző szakmai gyakorlatot, majd ott is készíted el a diplomamunkádat. Ők is adnak ki témákat, de próbálkozhatsz saját gondolattal, ha megoldható és látnak benne fantáziát, arra is biztosítanak lehetőséget. Itt kell még megemlítenem, hogy a Bosch és a Claas is indít gyakornoki programot.

Hogy egy kicsit mögélássunk a dolgoknak, az alábbiakban Kreutzer Richárd, a Karrier Iroda irodavezetőjével, az Állásbörze egyik fő szervezőjével készített interjút olvashatjátok.

Az emberek többsége úgy tekint az Állásbörzére, mint a frissen végzett diplomások egy álláskereső fóruma. Nem feltétlenül csak ezt kínálja az Állásbörze. Mi a szervezők elképzelése? Mi az alapvető koncepció ezen a rendezvényen?

Elsősorban, mivel ez a 25. Állásbörze, és ahogy minden a világban fejlődést mutat, az állásbörzék is fejlődnek. Amikor ez a rendezvény először került megszervezésre, vagyis a kezdeti szakaszában a friss diplomás, éppen diplomát megszerző hallgatóknak kínált találkozási lehetőséget a cégekkel, hogy

közvetlenül tudjanak velük kapcsolatba kerülni, és állást keresni maguknak. Azóta sok minden változott. Egyre nagyobb arányban jelennek meg azok a cégek is a munkaerőpiacon, akiknek elvárásai között szerepel az, hogy bizonyos szakmai gyakorlattal rendelkezzenek a hallgatók. Ezért sokan jelennek meg úgy, hogy kínálnak lehetőséget alsóbb évesek számára is, akár szakmai gyakorlatokat, vagy diplomairási lehetőséget ajánlva fel. Ezért fontos az, hogy az alsóbb éves hallgatók is – ha tudatosan akarják a karrierjüket építeni – informálódjanak, mivel ez befolyásolhatja hosszú távon a szakirány és szubmodul választását. Ami még fontos, hogy ebben a szervezők egy felkészítő programsorozattal próbálnak segíteni minden Állásbörzét megelőzően. Ez kimondottan az álláskeresés technikájának kialakításában segít, tehát hogy felkészülten tudj odamenni, azoknak a képességeknek a fejlesztésében, amik szükségesek az álláskeresés során. Az Állásbörze alapvetően az informálódás és álláskeresés a fóruma. Most már megjelennek azok is, akik egy-két éve végeztek, és nem elégedettek a munkájukkal, esetleg váltani szeretnének, ők itt is tudnak közvetlen kapcsolatba kerülni több céggel.

Az itt kiállító cégek elég széles palettán helyezkednek el. Őket Ti keresitek meg, vagy olyan cégek jelennek itt meg, akik mindenképpen minőségi munkaerőt keresnek?

Jelen pillanatban a cégek keresnek minket. Általános jelentkezést hirdetünk meg, és a cégek jelentkeznek. Már csak azért is, mert a kiállítók nagy része visszatérő, 90%-ban már járt itt a Műegyetemi Állásbörzén. Tíz százalékban mindig jönnek az új piaci szereplők, a frissen alakult cégek, meg vannak természetesen külföldiek is. Alapvetően olyan végzettségű szakembereket keresnek, akiket a Műegyetem kibocsát. Tehát ők a Műegyetem hallgatóival akarnak kapcsolatba kerülni. Nem végzettjeivel, nem diplomásaival, hanem hallgatóival, mindegyik cégnek markánsan megjelenik a kommunikációjában, hogy ők már keresnek tényleg alsóbb éveseket is.

Ezek szerint tehát az előzetes munkaerő-felmérés is célja a cégeknek, a lehetséges leendő munkaerő keresése.

Ez egyértelműen így igaz. Ők már kapcsolatba akarnak lépni az alsóbb évesekkel is, meg akarják magukat ismertetni, tudatni, hogy léteznek, és ismertetni az általuk kínált lehetőségeket.

Említetted, hogy nagy része a cégeknek visszatérő. Ez akkor azt is jelenti, hogy meglehetősen hatékony ez a fórum, igaz? Tehát aki itt keres, az jó eséllyel meg is találja a számítását mind a cégek, mind a hallgatók részéről.

Felméréseink is igazolják – amelyek egyébként a Diákközpont és az Állásbörze honlapján is elérhetők –, hogy az Állásbörze hatékony álláskeresési fórum. Az Állásbörzén alakulhat ki olyan közvetlen kapcsolat cég és állást kereső hallgató között, ami felvételhez vezethet. Ugyan nagyon sok cég épít adatbázist, de többségében nem azért jönnek, hogy önéletrajzokat gyűjtsenek.

Az alsóbb évesek nyilvánvalóan kevésbé tapasztaltak a cégekkel való kommunikációban. Milyen programokkal próbálják ezt áthidalni a Börze szervezői?

Segítséget kaphatnak a Felkészítő Napokon, ez idén volt először három hetes, jövő tavasszal is egy három hetes Felkészítő Napok programsorozattal fogjuk várni a hallgatókat. Ezek a képzések rendszerint komoly összegekbe kerülnek, az egyetemi képzésben nem szerepelnek, nálunk ellenben ingyenesek. Egyébként a Karrier Iroda régóta tervezi – sajnos eddig még nem tudtuk megvalósítani –, hogy évközben is hasonló programokat kínáljunk, illetve esetleg egy Karriertervezés című szabadon választható tárgyat indítsunk az egyetemen, ami segítséget nyújtana az alsóbb éveseknek is, hogy fel tudjanak készülni a nagy megmérettetésre – az álláskeresésre. Ez nem a diploma megszerzésénél indul, nagyon fontos a tudatos gondolkodás és a karriertervezés. Egy életpályamodellt kellene felvázolni a fiataloknak, ezen nyilvánvalóan lehet változtatni, de tudatában kell lenni, hogy hol van, honnan és hová tart. Ezek lehet,

hogy nagy általánosságnak tűnnek, de az emberek többsége nem él ennyire tudatosan. Sokszor csak az utolsó pillanatban szembesülnek azzal, hogy van-e kereslet a végzettségükre, illetve milyen feltételekkel tudnak elhelyezkedni.

Amint említetted, a Karrier Iroda év közben is igyekszik lehetőséget nyújtani ilyen területen a hallgatóknak. Erről mondanál pár szót?

Ami jelenleg is jól működik, az a különböző cégek állásajánlatainak és szakmai gyakorlatainak online adatbázisa, amibe álláskeresőként vagy hallgatóként lehet jelentkezni. Itt mindenki a bejelölt paraméterek alapján szűrve kap információt. Ezen kívül jelen vagyunk e-mail listákon egy Karrier Hírlevéllel, amiben az aktuális szakmai programokról, adott karta érintő állásajánlatokról, gyakorlati lehetőségekről, diplomatervezésről adunk hírt. Ezt azért is érdemes követni, hogy az emberek ne jelentkezzenek olyan szakirányokra, amire nincs kereslet a munkaerőpiacon. És fontos dolog, hogy bár az egész egyetemi rendszer elveszi az ember önbizalmát, mindenképpen magabiztosan, a megfelelő önismerettel kell elkezdenni az álláskeresést. Találkoztam olyan gépész hallgatóval, volt angol és német nyelvvizsgálója, öt és fél év alatt elvégezte az egyetemet, és nem hitte el, hogy elmehet az Audihoz dolgozni. Annyira kinevelik az emberekből az önbizalmat és a tartást, és semmivel sem erősítik, hogy nincs önismerete, pedig akármennyi pofont is kapsz az egyetemen, attól Te nem leszel rossz ember.

A tényleges felkészülés mindenkitől egyéni munkát kíván meg. Egyénileg érheti el azt, hogy felkészülten álljon oda a céghez. Aki nem szánja rá ezt a munkát, ezt az időt, annak jelentősen kisebb az esélye arra, hogy sikerrel jár.

Köszönöm a beszélgetést!

További információért látogassatok el az Állásbörze vagy a Karrier Iroda honlapjára:

Műegyetemi Állásbörze:

<http://www.allasborze.bme.hu>

Karrier Iroda:

<http://www.sc.bme.hu>

András

Christmas is all around me...

„I feel it in my fingers; I feel it in my toes...” Jeges téli szél, szitáló hóesés, színes sapkába és sálakba burkolózó emberek, kivilágított utcák, apró mécsesek az ablakokban. Letagadni sem lehet: közeleg a karácsony! Egy ünnep, ami a világon mindenhol ugyanazt jelenti, vagy mégsem? Hogyan ünneplik a különböző nációk a karácsonyt? Hogy mondják egymásnak, hogy Boldog Karácsonyt?

Lengyelországban - Wesolych Swiat Bozego Narodzenia

Krisztus jászolban való születésére a hófehér abrosz alá tett szalma emlékeztet. Az étek száma a hagyomány szerint tizenkettő, akárcsak az apostoloké. Az asztal közepére ostya kerül, amiből a család minden tagja tör egy darabot, majd a másiknak kínálva minden jót kíván. Az asztalon mindig eggyel több terítéket tálnak, arra az esetre, ha egy váratlan látogató betérne, vagy emlékeztetőül a már eltávozottakra.

Az ételek hagyományosak. De egy biztos: december 24-én, szenteste Lengyelországban senki nem eszik húst. A leves általában cékla vagy gomba, a hal ponty.

Angliában - Merry Christmas

A készülődés már októberben elkezdődik, karácsonyi díszbe öltöztetik az utcákat, decemberben megjelennek a Téliapók, bár Angliában nem ünneplik a Mikulást. A gyerekek piros, hosszúszárú harisnyáikat december 24-én kikészítik, mert karácsony éjjelén Santa Claus, vagy Father Christmas a kéményen át a kandallóba ereszkedik, és megtölti szebbnél-szebb ajándékokkal. Az angolszász karácsony nem ismeri a szenteste fogalmát, ott december 25-én kezdődik az ünnep, az angolok e napon délután mennek templomba, s ezután bontják ki az ajándékokat, melyek - sokszor már jóval korábban - a feldíszített fa alatt gyűlnek.

Japánban - Kurisumasu Omedeto

Annak ellenére, hogy karácsony, mint olyan nem létezik Japánban, egyre többen ünneplik meg. Feldíszítik otthonaikat, megajándékozzák barátaikat és rokonaikat, és speciális ételeket készítenek erre a hivatalosan nem is létező ünnepre. Szokásuk ebben az időben, hogy meghallgatják a „Daiku-t”, vagy más néven a „Great Nine-t”. Na jó, gondolom ez sem mondott sokat. Szóval a japánok Beethoven 9. szimfóniájára buliznak karácsonykor.

Franciaországban - Joyeux Noel

Már december elején fénybe borulnak az utcák. A városok főterén fenyőt állítanak, az út menti fákon sok ezer kis színes égő világít. Az éjféli mise után következik az ünnepi vacsora, amelyen libamáj, szarvasgomba, vadak, halak, gesztenyés liba, vagy pulyka kerül felszolgálásra. Desszertként fehér vagy fekete pudingot és tradicionális francia fatörzset tálnak, amelyet piskótatésztából készítenek. Specialitásuk közé tartozik az articsókás omlett és a 13 különböző finomságból álló desszert, házanként más-más recept szerint. Ez jelképezi Krisztus és a tizenkét apostol utolsó vacsoráját.

Norvégiában - Gledelig Jul

Csodálatos, érzelmekkel teli ünnep. A norvégok nem feledik az angolok segítőkészségét a II. világháborúban, és immáron hagyományként minden karácsonykor egy hatalmas fenyőfát küldenek London városának. A családok december elejétől ünnepi lázban égnek, készülődnek a karácsonyfa feldíszítésére, gyönyörű díszekkel ékesítik a házukat, és december 1-jén meggyújtják az első adventi gyertyát. A kapun koszorúk, az ablakokban csillagok, a házak előtt

szalmából készült kecskebakok és gabonakeresztek jelzik az ünnepet. A házakat belülről is feldíszítik, és mindent virágba borítanak. December 24-én ellátogatnak a temetőbe és minden sírra égő gyertyát helyeznek. Érdekes szokás, hogy az ünnepi vacsora után a családok körbetáncolják a karácsonyfát, miközben együtt énekelnek. Vagyis a karácsonyfa nem a szoba sarkában árválkodik...

Olaszországban - Buone Feste Natalizie

Vidékenként különbözőképpen ünneplik a karácsonyt. Észak-Olaszországban a Téliapó, vagy a kis Jézus viszi szerte az ajándékokat a gyerekeknek. Vannak vidékek, ahol a gyerekek már december 13-án megkapják az ajándékokat Szent Lucától. Rómában egy Befana nevű seprűnyélen közlekedő jóságos öreg boszorkány juttatja el a csomagokat a gyerekekhez a kéményeken át. A karácsonyi vacsora előétele a parajjal töltött ravioli, diós vajjal leöntve vagy a gorgonzola, töltött gombával. Főételként sült házinyulat esznek pármai sonkával. A vacsorát az elmaradhatatlan desszertek zárják, többek között: tiramisu, fenyőmagos csillag, csokoládés kuglóf.

Spanyolországban - Feliz Navidad

A spanyol gyerekek nemcsak december 25-én, hanem január hatodikán a három királytól is kapnak ajándékot. A nagyvárosi felvonulásokon a három király feldíszített szekéren járja az utcákat. Az ünnepi fogások közül a legismertebb a mandulaleves és a kemencében sült dévérkeszeg.

Szlovákiában - Vesele Vianoce

Az adventi koszorú első gyertyájának meggyújtásakor kezdetét veszi a karácsony. A gyerekek kíváncsian várják december 6-át, amikor a felnőttek sok családban ördögnek, Mikulásnak, angyalnak öltöznek, és átadják az ajándékokat. A gyerekek verset mondanak, énekelnek, így köszönve meg a Mikulásnak az ajándékokat. Karácsony este karácsonyfát állítanak, amit rendszerint együtt díszít

az egész család. Este a vacsora után, amelynek elengedhetetlen desszertje a híres pozsonyi patkó, a gyerekek felkutatják a karácsonyi ajándékokat.

Németországban - Fröhliche Weihnachten

Advent idején fenyőfát állítanak az üzletekben, lámpafüzérekkel, szalagokkal díszítik az utcákat. December 4-én, Borbála napján aranyesőágakat raknak a vázába, melyek karácsonyra kivirulnak. Megnyílik a karácsonyi vásár, ahol enni-inni és ajándékot vásárolni is van lehetőség. A német családok - a gyerekek bevonásával - szentestére karácsonyfát állítanak, a családtagok ajándékot adnak egymásnak. A gyerekeknek Karácsonymanó (Weihnachtsmann) hozza az ajándékot. Az ünnepi vacsora fő fogása a libasült, a püspökkenyér és saját készítésű karácsonyi aprósütemény.

Horvátországban - Sretam Bozic

A horvátoknál karácsony böjtjén és a karácsony előtti időszakban a következő szokásokat tartják meg: előkészítenek három nagy tuskót, szalmát szórnak szét a szobában, betlehemet készítenek és gyertyát gyújtanak. Az a szokás, hogy szenteste böjtölnek és az éjjelt átvirrasztják éjfélig, amikor az éjféli misére mennek. Karácsony napján, december 25-én viszont gazdag és ünnepi vacsora készül. Karácsony böjtjén az esti harangszó előtt be kellett fejezni a házimunkát, valamint elkészíteni az ételt és a süteményt. Karácsony böjtjén böjtöltek, karácsony napján viszont még a

legszegényebb otthonokban is akadt pár darab hús és finom sütemény is.

Egyesült Államokban - Merry Christmas

Jellegzetes amerikai ünnep a Hálaadás, amely november utolsó csütörtökén van. Minden család összegyűlik ezen a napon és pulykák milliói sülnek a konyhákban. Ilyenkor emlékeznek az 1620 novemberében az újvilágba érkező zarándokokra. A következő héten kezdődik a karácsonyi készülődés. A Fehér Ház előtt hatalmas karácsonyfát állítanak, amelyen a gyertyákat az elnök és a felesége gyűjtik meg. A családok közösen töltik a szentestét, az ajándékokat pedig Santa Claus hozza. Amerikában a karácsony népi ünnepély. Ajándékozási lázban égnek, az áruházak hatalmas áru kínálatot és reklámhadjáratokat zúdítanak az emberekre, karácsonyi show-kat és felvonulásokat is rendeznek. A zoknikat a kandalló fölé akasztják, Santa Claus ebbe teszi az ajándékokat karácsony estéjén.

Finnországban - Hyvaa joulua

A Téalapó, "Joulu Pukki", mint tudjuk a lappföldi Rovaniemi városában él, ami Svédország, Norvégia és Finnország északi része. Saját irodával, sőt postabélyegzővel rendelkezik. A gyerekek minden karácsonykor levelek tömegével halmozák el. Télen igen rövidek a nappalok, így hát a gyerekek már karácsony délelőttjén útnak indulnak, hogy karácsonyfát keressenek az erdőben. A fenyőt kivágják, hazaviszik, majd feldíszítik. Este az egész család együtt megy a temetőbe, hogy elhunyt hozzátartozóik sírjaira gyertyákat helyezzenek el. A karácsonyi vacsora lazaccal kezdődik, majd sajtleves és sült rénszarvashús követik egymást. Desszertként tejszínes szilvakrémet fogyasztanak.

Izlandon - Gledileg Jol

Az ünnep január 6-ig a háromkirályok napjáig tart. Egy izlandi legenda szerint 13 kis manó minduntalan megréfta és bosszantotta az embereket, különösen a gyerekeket. Ám amióta megjelent a Téalapó, a manócskák megszelídültek, és azóta ajándékokat készítenek a gyerekeknek. Ezért a gyerekek már december elején kiteszik a cipőiket az ablakokba. Karácsonykor megtalálják bennük az ajándékokat, de ha rosszak voltak, akkor csak krumplit kapnak.

Lettországban - Priecigus Ziemassvetkus

Helyi szokás szerint a Mikulás a szentestétől kezdve tizenkét napon keresztül minden este hoz valamilyen ajándékot a gyerekeknek. A lett ünnepi menü szerény: barna borsó, rétes, káposzta és kolbász kerül az asztalra karácsonykor.

Írországban - Nollaig Shona Dhuit

December 13-án kezdik az ünneplést, ezt nevezik Little Christmas-nek, azaz Kis Karácsonynak. Karácsony napján gyertyákat állítanak az ablakokba, feldíszítik a karácsonyfát, whiskyt készítenek a Téalapónak, a rénszarvasainak pedig répát és elmennek a misére. December 25-én elfogyasztják az ünnepi ebédet, és kibontják a várva várt ajándékokat. Karácsony másnapján rendszerint lóversenyre mennek, vagy az utcán énekelnek, mulatnak. Vidéken még mindig elterjedt a Wren Boy-ok, az ócska ruhákba öltözött fiúcskák mutatványa. A gyermekek házról házra járnak, énekelnek és zenélnek egy kis aprópénz reményében.

Ausztráliában - Merry Christmas

A lakosság keresztény hagyományokkal rendelkezik, így ünnepelnek, habár a karácsony a nyár közepére esik. Gyakran műfenyőfát díszítenek, elmennek a misére, és megajándékozzák egymást, mint mi. A bevándorlók leszármazottai karácsonykor szívesen felelevenítik az óhaza szokásait, az ünnepi vacsoránál pedig mindenkinél az kerül az asztalra, ami egykor otthon. Egy igazi ausztrál család viszont inkább közös pikniket rendez a tengerparton, vagy barbecue partit a kertben, ünnepi vacsora gyanánt.

Gólyabál

A gólyabál elsős szemmel, avagy mit láttunk mi, elsősök a nekünk rendezett eseményből, amely tradicionálisan egyetemi létünk egyik meghatározó élménye.

Kezdjük rögtön a legelején. A gólyabáli eseményekre figyelmeztető reklámanyagok igen nagy körültekintéssel készültek. A rajtuk szereplő ábra illeszkedett a gólyatáborban elkezdett gólyafigura imázsba, így számunkra egyértelmű volt már távolról, hogy kinek szól a plakát.

A gólyabál helyszínét az egykori E-klubban jelölték ki a szervezők, az E épületben. A Nagy Napon lehetett érezni a társaságon, hogy nagy várakozással tekint az estére, nem egy óra akadt, ahol lehetett hallani ilyen témájú beszélgetéseket is. A Bál hivatalosan este 8-kor nyitotta meg kapuit. Aki nem olvasta figyelmesen a már említett reklámanyagokat, az már az első akadályt sem tudta bevenni, tudniillik nem engedték be az épületbe azokat, akik nem alkalomhoz illően öltöztek. Ez esetben az alkalomhoz illőséget azt jelentette, hogy a fiúknak – pardon, férfiaknak – öltönyben, a lányoknak – hölgyeknek – estélyiben kellett megjelenni. Aki ezen kritériumokat nem teljesítette, azt az eleinte kedvesen, később egyre markánsabban fellépő urak a bejáratnál nem engedték be.

Belépve az épületbe valóban mintha báli hangulat uralkodott volna. Mindenütt elegáns emberek, itt-ott fel lehetett fedezni dékánt, dékán-helyettest, aki szemfüles volt, még rektort is láthatott. Elkezdődött a Bál. Megtekinthettünk egy keringőt, mely megalapozta a hangulatot, jelezvén, hogy azért mégiscsak komoly dolognak kellene lennie

ennek az eseménynek. Eztán következtek az ünnepi köszöntők, beszélt karunk dékánja, az ELTE rektora (!!!) és a Tanító- és Óvóképző Főiskolai Kar (TÓFK) dékánja is. Mind arról beszéltek, hogy a két kar közös gólyabálja hagyománynak mondható, és, hogy ez mennyire fontos mindenkinek. Erről mi magunk is meggyőződhattunk az este folyamán, de erről később. Az ünnepi beszédek után következett egy színvonalas előadássor, ami kezdte picit oldani a hangulatot, azonban kissé eltért az este egy hagyományos, klasszikusan 'bál' szóval illelhető eseménytől. Előbb a közönség hallhatott egy ének duettet, ami kifejezetten jónak mondható. Eztán következett a közlekkarosok számára felejthetetlen mentortánc, egy igazi bajor sörtánc. Benne volt minden, ami Közlekkar: jókedv, remek hangulat, barátságosság, és persze sör. Mentorainkon látszott, hogy élvezik azt, amit táncolni (persze sörrel a kézben ki ne élvezné, még ha egy kicsi ki is lötyten?). A felejthetetlen produkció után a TÓFK HÖK tagok tánca következett, ami gyakorlatilag az alatta szóló zene elmutogatása volt, természetesen ez is jó hangulatban történt meg, így még a kissé pajzánabb részeken is túltettük magunkat. Nem mintha bárkit is zavart volna.

Ezek után egyértelmű volt, hogy a gólyabál letért egy valódi bálnak nevezhető esemény koreográfiájáról, de ez már nem is zavart senkit. Bár az öltöny itt már egyre csak hátránynak bizonyult. Még ránk várt a

gólyaeskü, és a felejthetetlen gólyaital, amit tanult mestereink kotyvasztottak össze, így egy megmondhatatlan színű, illatú (szagú?) és ízű koktélt kaptunk. Ezek után megalapozott volt a buli hangulata, sorra jöttek a minket szórakoztatni hivatott műsorok. A két kar (Közlek és TÓFK) tagjai az este elején még igencsak jól elkülöníthetően tömörültek, de ahogy haladt előre az este, úgy jelentek meg a párocskák itt-ott-amott, egy-egy elrejtett zugban, vagy viszonylag csendesebb helyen, és... barkóbaztak... természetesen.

Az este további része gyakorlatilag az Egyetemi Napok záróműsorát idézte: a Bikini, Dévényi Tibi bácsi, no meg DJ Gomes szórakoztatta a nagyérdeműt. Lehetett kapni ételt, italt, sőt, aki kissé megfáradt a táncikálásban, vagy pont egy pohárral ivott többet a kelleténél, az beülhetett egy babzsákfotelbe, amelyben garantáltan 5 percen belül el lehetett aludni. Kreativitásukat megmutatni vágyóknak rendelkezésre állt egy ismert óvszermárka által életre keltett árnyszínház, ahol mindenki szabadon kiélhette minden pajzán gondolatát, persze csak sziluettek formájában, és ezért még ajándékokat is kapott.

Összességében tekintve nagyon jó kis este volt, úgy érzem, minden résztvevő számára emlékezetes marad az este ilyen-olyan szempontból. És mindezt természetesen a szervezőknek és mentorainknak köszönhetjük.

Pól

„A-s Zsiguli sej-haj...” avagy Lada tuning forever!

Karunk egyik, a témában igencsak járatos hallgatójával, Kormos Ádámmal beszélgettünk, aki 2003 óta boldog tulajdonosa a „Kék Villámnak”, melynek finomhangolása napjainkban is folyamatosan tart. A gépjármű valaha egy mezei, 1,3-as motorral szerelt 2105-ös volt...

**Vágjunk is a dolgok közepébe!
Mesélj, mi lapul a motorháztető alatt?**

Az erőforrás alapja egy 1,6 literes Niva motor, amiben német Mahle dugattyúk dolgoznak. Az úszócsapszegesre átalakított gyári hajtókart és a forgattyústengelyt az ésszerű határokig könnyítettem, azért, hogy a lehető legkisebb legyen a forgattyús mechanizmus tömege. A lendítőkerék acélból készült, mert a nagy igénybevételnek kitett gyári hajlamos

eltörni, és magas fordulatszámon egy elszabadult több kilogrammos fémdarab „csodákat” tud művelni. **J**A keverékképzésről 40-es Dell’Orto ikerkarburátorok gondoskodnak, melyek behangolása igazi művészi feladat. Egy szimmetrikus, 316 fokos vezérműtengely vezérli a gyárinál 3 mm-rel nagyobb átmérőjű szelepeket, az égéstermék kellően hatékony kipufogásáról „4 leömlő”, és 60 mm átmérőjű rendszer gondoskodik.

A nagy vezérlési szögű vezérműtengely megköveteli az 11:1 fölötti sűrítési viszonyt, amit a henger és hengerfej síkolásával lehet elérni. Hála az orosz mérnököknek a 2-3 mm-es síkolást különösebb gond nélkül „elviselik”. Ilyen kompozícióval 15-20 literes fogyasztással el lehet közlekedni, azt is szigorúan 100-as oktánszámú benzinnel.

Mi viszi át a nyomatékot az aszfaltra?

A gyári kuplungszett már kevés a célra, ezért 4 ágú szintertárcsa és LUK gyártmányú szerkezet van a kocsiiban. A sebességváltó gyári, 5 sebességes, de valami fogprofil hiba miatt vonyító hangot ad, ami egy kis rally-érzést kölcsönöz a dolognak. A régi hegesztett differenciálművet mára leváltotta egy lamellás sper difi, azért, hogy a kanyarokban meg-megcsússzon a két hajtott hátsókerék. A Lada utcai mivolta miatt nem lehet akármilyen versenygumit rárakni, ezért a Yokohama utcai, vágott slickre hasonlító abroncsai feszülnek a 14"-es alumínium felniken.

Gondolom a futómű sem egy imbolygó hajóra emlékeztet...

Őszintén szólva, a kagylóülésben ülve a Bilstein gátlók, a „zsuk”, illetve Niva rugók tudnak egy huzamosabb utazás alkalmával hát- és derékfájást okozni, de szerencsére a Lada-találkozókra nem kell sokat utazni. A 25 mm-es nyomtávcsélesítés, a keménygumi szilentek, a pattogó futómű egészen autózhatóvá teszi a 40 éves konstrukciót.

Igaz, hogy a Lada az egyik legolcsóbb gépjármű?

Persze, feltéve, ha zsákos krumplit akar az ember szállítani! **J** De ha komoly technikai fejlődést szeretnénk, akkor ugyanolyan drága hozzá minden, mint például egy Hondához, vagy teszem azt egy Mitsubishihez! Egy gyári, bontott váltót már 4 „bigmekmenü” árán lehet kapni, de egy egyedi kapcsolókörmös már ennek az ötvenszerese is lehet! Persze utcai használatra nem feltétlenül szükséges ez, ám ha egyszer elkap, és visz magával az áradat, akkor úgy érzed, hogy neked is ilyen kell.

Úgy hallottam, volt a kocsi fékpadon, és elég jól szerepelt...

Ez úgy esett meg, mint szütleánynak az első; egyik délután gondoltam egyet, beültem a kocsiba és minden előzetes állítgatás nélkül elvittem, hogy megnézzem, mégis, hogy áll. Első alkalom lévén, 6000-es fordulattig mértünk, kicsit fals levegőt szívott, kicsit túl dúsra sikerült a karburátort fúvókáznai, de mindezek ellenére 81 kW-ot, 110 lóerőt, és 144 Nm-t mértünk hátsókeréken, ami a hajtáslánc vesztesége miatt a főtengelyen 120-130 lóerő körüli! A gyári 65-höz képest szerintem elég korrekt lett!

Tényleg szép! Mekkora a gép élettartama?

Egy jól megépített, közel utcai körülmények között használt motort szerintem 10 ezer kilométer alatt egyszer már biztosan csapágyazni kell. Volt már hengerfejes többször is, és gyűrűzni sem ártana! Ha lelkiismerettel állunk hozzá, a „vállas” motorral nem foglalkozunk

tovább, összerakunk egy másikat, hiszen a lehető legjobbra törekedünk. Amúgy nem a motor a leggyengébb láncszeme a rendszernek, hanem a karosszéria, a hajtás, és a futómű; ismerős lehet mindenki számára az utca szélén álló Zsiguli látványa kitört első kerékkel, vagy a teljesen átrozsdásodó karosszéria. A bölcső fele leszakad, mert elrohadnak a csavarok, a féltengely eltörik, a differenciálmű „lefogaz”, a hátsó hidat keresztirányban tartó konzol letörik, a hosszirányú bekötők csavarjai jobb esetben csak elgörbülnek, rosszabb esetben el is törnek, és az autó fara elkezd riszálni. Persze burgonyaszállító üzemmódban ezek nem jelentkező problémák, csak a nem rendeltetésszerű használat esetén jönnek ki, de hát éppen az a cél! **J**

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Már félig készen van egy, még gyári zsíros motorblokkból épülő 1,8 literes motor. Már csak a főtengelyre várom az ösztöndíjtalálást! **J** Tervben van továbbá egy Audi TT dugattyús feltöltős motor is, de ahhoz még sok könyvet el kell olvasni, és több tucat problémára megoldást találni. Még jó, hogy a TT-ket Győrben rakják össze! **J**

Köszönöm a beszélgetést, sok sikert a további tuninghoz, és csak kilinccsel előre!

További információ a honlapon:
<http://www.kormos.hu>

FEZ

Iparmúlt

Mint a címből már sokan kitalálhatták, dr. Gedeon József írásai és anekdotái közül válogattunk most is, melyek mindenkinek hasznos példával szolgálnak, de legalábbis kellemes perceket szereznek az olvasásuk közben.

Utolsó hónapok

Az 1944 őszi félév azt hiszem egyedülálló volt az egyetem történetében. Jellegében és eseményeiben valahol Európa és Afganisztán között. Különösen áll ez az október 15. utáni időre.

A front már magyar területen volt és egyre közeledett. Évfolyamunk ezért megfogyatkozott, de ez nem nagyon volt érezhető. Váratlanul kellemes és hasznos volt, hogy a társaság összetartott. Azokban a véresen háborús és politikai időkben egy ilyen sokrétű és népes közösségnél szinte hihetetlen. Hiszen egyszerre voltak közöttünk titkos kommunisták és feltehetően szintén nem nyilvános nyilasok vagy szimpatizánsok is.

Évfolyamtársunk, a később miniszterelnökségig emelkedett Hegedűs András, például egy nap a rajzteremben derűsen mesélte, hogyan robbantotta fel néhányad magával a Gömbös szobrot vagy síremléket (már nem emlékszem pontosan melyik volt) az előző éjjel. Eszébe sem jutott senkinek, hogy beárulja. Pedig lett volna akkoriban elég rendőrfül, aki szívesen vette és honorálta volna a besúgást. Sárga csillagos évfolyamtársaink is zavartalanul járhattak az előadásokra és dolgozhattak a rajzteremben egészen addig, amíg be nem gyűjtötték őket. A külső életkörülmények azért persze nagyon is éreztették a katonai/politikai helyzetet. Például a rajzteremben jól hallottuk a Margit híd felrobbanását. Kis túlzással azt lehetett volna mondani, hogy saját felelősségünkre jártunk be az egyetemre.

Jellemző volt egy kis esetem. Rajztermi óránkról, a híres Lancsa szeánszról igyekeztem hazafelé. Lancsarics adjunktus úr rajztermi foglalkozásai azért kapták ezt a nevet, mert csak a kezdeti időpont volt ismert, a vége gyakran ismeretlen éjszakai órába nyúlt. Nem volt még kísértetek órája, de szuroksötét novemberi este. És a központi épület főkapuján kilépve megállapítottam, hogy légiriadó van, mert nem égnek az utcai lámpák. A szirénázás akkortájt már luxus számba ment. Nem óhajtván az egyetemen éjszakázni, megindultam a járdán a Gellért tér felé. Gyalog is arra kellett menni és talán később megindulnak a villamosok. Addig is, ha lehet, haladjak hazafelé.

Reggel a villamos megállótól ugyanitt jöttem, a járda végig szabad és akadálymentes volt. Mégis a tér sarkára kiérve jobb lábam valami nem kemény tárgyba ütdődött. Mi lehet ez? Óvatosan, de a lényegét még nem sejtve, a szuroksötétben jobb lábammal tapogatni kezdtem. Egyszer csak egy harsogó hang a sötétből:

- Aaáj, ki vagy?!

Napközben egy légvédelmi gépágyút telepítettek az utcasarokra és én a sötétben mit sem sejtve bekeveredtem a fedezék homokzsákjai közé. Szerencsére az ór nyugodt természetű volt. Sikertől kimagyaráznom váratlan megjelenésem és utamra engedett.

Egy másik alkalommal is majdnem megjártam. Közös tanulásra mentem Kőbányán Keve Tamás barátomhoz, át a Nyugati pályaudvarból jövő vágányok fölötti villamos-gyalogos hídon. Akkor is szurok sötét volt. Ez a kis eset nagyon egyszerűen zajlott le és igazából máig sem értem. A híd közepe felé járhattam, amikor minden észlelhető előzmény nélkül valahonnan szemből és elég közletről eldőrdült egy lövés. Úgy éreztem, hogy felém, de a golyó hangját nem hallottam.

Valami megnevezhetetlen ösztönből nyugodtan tovább mentem. Senkit nem láttam meg, távozó lépéseket sem hallottam.

Melegebb volt a helyzet november 22-én. Hűtőgépekből tehattunk elővizsgát önkéntes jelentkezéssel. Bodor Lajos is, én is jelentkezünk. Napsütéses szép tiszta idő volt. A sikeres vizsga mindkettőnk jó hangulatra derített. Fel a rajzterembe! Meg kell mutassuk magunkat a nem vizsgázott kollégáknak.

Rajztermünk ebben a félévben a központi épület déli szárnyának tető részén volt. Kinyitva a terem ajtaját megálltunk.

- Ide nézzetek! Így néz ki egy frissen vizsgázott hallgató!

A következő pillanatban egy siklórepülésből hirtelen teljes gázt adó repülőmotor zúgása harsant és már hallatszott is a sűrű egymásutánban kioldott néhány bomba sívítása. Velünk együtt mindenki azonnal az asztalok alá hasalt. Onnan hallgattuk néhány kisebb bomba robbanását. Azután kimásztunk az asztalok alól.

Néhány perc múlva benyitott egy évfolyamtársunk. Ő még közelebből élvezte ezt a kis jelenetet. Éppen a Ferenc József (ma Szabadság) hídon gyalogolt és onnan nézhette a nem messze a Duna vizébe csapódó egyik, vagy ötven kilós, bomba robbanását.

NÉMETORSZÁG

Előzmények

Ebben a kis ipartörténeti és Műegyetemi összeállításban eredetileg nem akartam a német kalandról is beszélni. De azután úgy látszott, nem igazán jó elkerülni. Vágjunk hát neki!

A Műegyetem hallgatóinak (nem pongyola fogalmazás: hallgatóinak) a front elől Németországba való kötelező kitelepülése nagyon sokáig amolyan tabutéma volt. Nagyobb nyilvánosság előtt nem esett szó arról, hogy miért és hogyan történt. A Hamvázószérda című, egyébként sikerült naplóbeszámoló sem hozott gyökeres változást a kitelepítés körülményeinek és a hallgatóság hozzáállásának tisztázásában. Nem hozhatott azért, mert írója frissen nősült végzős hallgató volt, aki az akkori viszonyok között megbízott alkalmi tanársegédi beosztásban, feleségével együtt élte meg az eseményeket. Problémái és egyéni hozzáállása nem mindenben volt jellemző a hallgatók többségére. Hogy csak egyet említek: ők a városban laktak és ott a bombázás sokkal veszélyesebb és pusztítóbb volt, mint az Industriegelände barakktáborában.

Az ipar és a készletek a front elől való menekítésének célja világos volt. Ahogy sajnos világos volt a szerencsétlen levették Németországba kivezénylése is. Nem volt viszont egyértelmű az egyetem kitelepítésének valódi oka és célja. A hivatalos indokolás természetesen egyszerű és jó szándékot tükröző volt: a nemzet szakképzett ifjúságának lehetőség szerinti megóvása a nagyobb háborús veszteségektől. Magyar felségterületen ez esetleg még hihető is lett volna, de Németországban? Ahol a műegyetemek, mint azt közvetlenül láthattuk, kongtak az ürességtől. Ahol cinikusan azt mondhattuk volna, hogy egy múltból kevés volt az alkalmatlansághoz? Az oda menekült magyar hatóságoknak legfeljebb névlegesen maradt meg az állampolgáraik feletti rendelkezésre. Ha azt a németek megengedték. Még egy nem mellékes előjel: a bevonulás-kitelepítés csak a hallgatóknak volt kötelező, az oktatóknak nem. A Gépészmérnöki Karról egyetemi tanár emlékezetem szerint nem jött. Egyetem az igazi oktatók nélkül, segédszeméllyel?

A hivatalos indoklás tehát gyenge lábon állott. De szerencsénkre a gyakorlatban, a jelek szerint többször menet közbeni újrapróbálkozásokkal, mégis sikerült. Pedig a helybeli illetékeseknek nem mindig voltunk kedvencei. Drezdában mi is megkaptuk egy főhadnagy személyében német parancsnokunkat. Viszonyunkat először a kölcsönös utálat jellemezte. De ahogy telt az idő, jobban megismertük egymást és ez a viszony ellenkezőjére fordult. Erről viszont a német hatóságok igazán nem tehettek.

A diktatúrák mindig adnak jó híreket, ez itt sem volt másképpen. Adtak egy választási lehetőséget. Ha valaki nem akart kitelepíteni, helyette bevonulhatott az egyetemi rohamzászlóaljba. Ez viszont valóban önkéntes döntés volt. Volt ugyan olyan jámbor óhaj (és ebből eredően hallható pletyka), hogy az úgynevezett KISKA alakulatok a frontra kerülve majd átállnak, de ennek gyakorlati kivitelezhetőségében nem tudtam remélni. És sajnos a későbbiekben ebben igazam lett.

Azt, hogy ki ment és ki próbált otthon maradni, elsősorban a lakóhely döntötte el. Aki az ország keleti részében vagy eldugottabb helyen lakott és a kritikus időben otthon tudott lenni, megpróbálhatta a maradást. A budapestiek, és akik az őszi félévre bejártak, nemigen kockáztathatták. Nagyobb házakban például a házmesterek egy része volt hivatalból besúgó, kisebb házakban pedig sok volt a hatósági betelepített kibombázott vagy menekült. És sok volt a kisnyilas, aki persze a front után sietett a kommunista párt harcos tagja lenni.

A hivatalos fenyegetéseket egyébként komolyan kellett venni, mert az emberélet akkoriban elég olcsó volt. Egyik évfolyamtársam, aki titokban az ifjúsági kommunista szervezet ideológusa volt, a Dunántúlon belebotlott egy katonai járőr igazoltatásába. A helyszínen agyonlőtték.

Egészében véve nehéz lenne teljes és részletes mérleget készíteni. Ahogyan később a dolgok alakultak, valószínű, hogy kisebb veszteséggel eltűntek át a háború végét, mintha otthon maradtunk volna.

Tanulás

Behívásunk és kitelepítésünk hivatalos oka tehát a csak sejtetett életmentés mellett tanulásunk folytonosságának biztosítása volt. Ezt ugyan bárki ép elmével aligha vette komolyan (bár 1945. áprilisában Bajorországban egy külsőleg normálisnak látszó szülő hitt még a végső német győzelemben), de illik röviden erről is beszámolni. Egyetemünk szokásos és szabályos mérnök-képzését az adott körülmények között nyilván nem lehetett folytatni. Az is világos, hogy a műrostos tanulás is többet ért, mintha tétlenkedtünk vagy csavarogtunk volna. Ez utóbbinak persze az adott helyzetben a rendőrség ügyis hamar véget vetett volna.

Már itthon sejtettük, hogy ez a fennkölt nemzetmentő fogadkozás legjobb esetben is csak jámbor csalás. A túloldaltól nézve nem sok különbséget láttunk köztünk és a levettek között. De a gyakorlatban két körülmény segítségünkre jött. Az egyik az volt, hogy diktatúrába és Németországba érkeztünk. Legvégső elfajulásáig minden diktatúra ad a látszatra is. Hogy ők tulajdonképpen törvényesek, jók és főleg módfelett igazságosak. Erősítette ezt, hogy ugyanez volt történelmileg jellemző a német népre-kedélyre is. Tehát rögtön kezdetben nem lökték félre a megállapodást, járjunk be az egyetemre tanulni. Gyalogszerrel, katonai alakzatban. Néhány rokkant német mellett mi lettünk a drezdai Műegyetem, pontosabban a kitelepített budapesti Műegyetem, hallgatói.

Ez viszont időt adott a nekünk kedvező másik körülmény lassú, de biztos érvényesülésére. Arra tudniillik, hogy életkorunk, szakmánk és nyelvtudásunk révén egy szudétánémet főhadnagy parancsnoki beosztása bennünket nem vágott el a világtól.

Indulás

1944. március 19-e után egyre nehezebb lett a tisztességes emberek élete. Bár egy ideig a politikával nem foglalkozók számára – a bombázásoktól eltekintve – mintha lassan kissé enyhült volna a nyomás. Az általános hadi helyzet romlásával, a front közeledésével a németek mintha kevesebb erőt és figyelmet tudtak volna fordítani a magyar lakosság átlagára. 1944 őszén, ha késve is, de mégis újra elindult a Műegyetemi oktatás. A sikertelen október 15-i kiűzési kísérlet után azonban a remények elszálltak. Amitől eredetileg a németek is visszariadtak, bekövetkezett. A nyilasok kerültek hatalomra.

December elejére megjött a Mikuláscsomag, a SAS behívó. December 8-án a Keleti pályaudvarról indult a vonatunk. Reggel 8-kor kellett jelentkezni. Azután teltek az órák és mi nem indultunk. Már esteledett, amikor végre megrándultak a kocsik. Nem valami nagy gyorsasággal átdöcögöttünk még a déli összekötő vasúti hídon és a Kelenföldi pályaudvaron is, azután valahol Háros tájékán megálltunk a Duna partjához közeli töltésen. Se előre, se hátra. És akkor láthattuk az indulás halogatásának feltehető okát is. Vonatunk állt a töltésen, a magyar és a szovjet ágyúk pedig fölöttük küldözgették egymásnak kölcsönös üdvözlőket.

Így búcsúztunk Budapestről. Azután végre megrándultak a kocsik és továbbindultunk.

Dr. Gedeon József

InterJó – avagy nem csak az oktató (volt) ember...

Mostani interjúalanyunk Röhlich Károly portás, mindenki „Károly bá”-ja, a kollégiumi személyzet egyik legérdekesebb egyénisége. Bár talán mindenki ismeri, tanulságos lehet elolvasni az alábbi kis beszélgetést.

Mondana egy pár szót magáról?

Röhlich Károly vagyok, 55 éves emberke, 2 éve dolgozom a Baross Gábor Kollégiumban mint portás, nagyon jól érzem itt magam, nagyon érdekes kapcsolatokat lehet kiépíteni a hallgatókkal. A munkarendünk érdekes: 3 napot dolgozunk, 3 napot otthon vagyunk, a munkaidőnk 12 óra, hol éjszakások, hol nappalosak vagyunk. Januárban kaptunk egy új beléptető rendszert, mellyel a munkánk megváltozott, lettek benne könnyebb és nehezebb dolgok. Egyúttal egy új igazgatónk is lett, Csiby Soma, a GMF Kollégiumok Osztály igazgatóhelyettese. A régi igazgató elment. Másfél év alatt ketten nyugdíjba mentek, egyik kolleginát elhelyezték innen, létszámunk így picikét megcsappant. Egyik kollégánk lebetegedett és végleg elment tőlünk, vele voltam együtt szolgálatban, így új váltótársat is kaptam.

Milyen a kollektíva? A portások szolgálaton kívül tartanak fenn valamilyen viszonyt?

Szolgálaton kívül nem tudunk találkozni, hisz mikor leváltjuk egymást, mindegyikünk siet haza, mindegyikünknek családja van. Tulajdonképpen a kapcsolatunk az itt dolgozókkal, a takarító néikkel, a karbantartóval van,

egymással nincs ilyen kapcsolatunk, hisz olyan a munkarendünk, hogy mi épp egymást nem ismerjük. Kis papírcetlikkel adjuk át egymásnak a fontosabb üzeneteket, így picikét nehezebb a kollektívát kialakítani, mert amikor az egyik ember dolgozik, akkor a másik éppen egész éjszaka vagy egész nappal dolgozott, s most otthon pihen. Tehát így nagyon nehéz a kapcsolatot tartani. Ismerjük egymást, mindegyikünk mindegyik kollégával jó viszonyban van, egymásról rosszat nem tudunk mondani, nem is adunk rá lehetőséget, és tulajdonképpen a lényeg az, hogy a szolgálatot mindannyian a legjobb tudásunk szerint lássuk el.

Általában a kollégiumban dolgozók közül a portások vannak a leginkább kapcsolatban a hallgatókkal. Milyen ez a kapcsolat? Hogy viszonyulnak a portásokhoz a hallgatók, illetve mennyiben nyúlik ez túl a hivatalos kommunikáción?

Ezek már nem csak diákok, ők felnőtt emberek. Attól eltekintve, hogy nappali egyetemre járnak, ők komoly felnőttek. Ugyanúgy, ahogy az élet számtalan területén, vannak olyanok, akikre csak pozitívan tudok visszagondolni, még azokra is, akik elmentek, vannak olyanok, akik eljönnek, meglátogatnak, csak úgy, hogy erre járt. Vannak olyan diákok, akik kicsit nehezebben kezelhetők, de tulajdonképpen a Baross kollégistáira átlagban csak pozitív dolgot lehet mondani. Talán nincs is olyan diák, akire azt mondom, hogy nem mernék róla jól mondani.

A Barossban meglehetősen élénk a diáklelet. Hogy érinti ez a portásokat? Mit változtat meg egy-egy kollégiumi rendezvény a portaszolgálat műszakjában?

A portaszolgálat műszakjában semmit nem változtat, hiszen mindannyiunknak végre kell hajtania a feladatát, a feladat pedig mindig ugyanaz. Kari Napokon például én bent vol-

tam szolgálatban, számomra egy nagyon felemelő, vidám érzés volt, nagyon tetszettek a vidám megmozdulások. Mikor a hajtányversenyre készültek, munka után kimentem, és megnéztem, a hajtánnyal hogy állnak, hogy csinálják. HaBáros buliknál is... Azt kell mondanom, hogy vidámak, fiatalok, most kell élni, most fiatalok. Ha most erős retorziókat vezetnénk be, vagy különböző megszorításokat, akkor nem biztos, hogy akkora diákélményeik lennének. Tudomásul kell venni, hogy az élet megváltozott, ebben a forgó, gyors világban így kell élni.

A rendezvényeken kívül is vannak olyan időszakok, amik izgalmasabbak, érdekesebbek az átlagnál? Gondolok itt például a beköltözésre. Hogy éli ezt meg a portaszolgálat?

Az egyik legélvezetesebb és legkellemesebb dolog, mikor a fiatalok először jönnek be, jönnek a szülőkkel, nagymamával, testvérrrel, és mennyire megszeppentek, majd 2-3 hét után milyen könnyedén beilleszkednek a társaságba. A volt kollégámmal az egyik kislány picit elengedte magát beköltözés után 4-5 nappal, épp szolgálatváltás volt, szigorúan ránéztünk a kislányra, és mondtuk neki, hogy ha még egyszer így viselkedsz, portási szülői értekezletre be kell hívni az anyukádat. Az egészben az volt az érdekesség, hogy ezt a szegény kislány majdnem komolyan is vette, csak mi véletlenül elneveltük magunkat. Ugyanez van kiköltözéskor, mikor megvannak a friss diplomák, és akkor már „Mérnök úr”-nak szólítjuk a végzett hallgatókat. Tehát rengeteg vidám élmény van. Az egyik ilyen az volt, mikor a HaBárból feljövot elmentek a pékségbe, hogy vesznek süteményt. A fiatalember kicsikét merev volt. Mondta, hogy kér kettő zsemlet. Mikor odaadták a kettő zsemlet, az eladó megkérdezte: „És még?” „Hát... kérek akkor még kettőt...” Mókás élmény rengeteg van.

Tizenkét óras műszak mellett problémás lehet a szabadidő. De biztos van mivel eltölteni azt a három szabadnapot. Mivel foglalkozik ilyenkor a legszívesebben?

Különböző hobbijaim vannak, az egyik az akvarisztika. Bent a lakásban van egy-két darab kis akvárium, olyan 100-200 literesek, meg kint van egy kis kerti tavam, ott aranyhalakat tenyészték. Ezenkívül parapszichológiai végzettségem van, és ilyen jellegű oktatást, kutatást szoktam még végezni. Tulajdonképpen ez a kettő az, amit hobbinak tekintek. Ezen kívül még hobbit volt a fotózás és a csillagászat, de ezeket már nem művelem. A barkácsolás meg kimondottan egy kényszer dolog, mert egy ilyen magas jövedelem mellett azért mindent magunknak kell otthon megoldani, ha kell,

akkor padlóburkolás, ha kell, akkor szobafestés-mázolás, tapétázás, tehát a barkácsolás egy férfiembernek szinte kötelező. Szeretek olvasni is, főleg szakmai könyveket. Akár gépészet, akár a hobbit, a parapszichológia... itt érdemes megemlíteni Popper Pétert, Szepes Máriát, Rudolf Steinert, és még sokáig lehetne sorolni. Ilyen irodalmi alkotások után az ember feltöltődik, kikapcsolódik, és sokkal nagyobb vitalitással tud másnap kezdeni.

Akkor egy utolsó kérdés. Ön igen közvetlen, jó viszonyban van a diákokkal, lehetőségeihez mérten sokat tesz értük, szeretik is Önt. Mi motiválja ebben a szinte már kötelezőn felül végzett munkában?

A szolgálat. A szolgálat egy eléggé nemes szó. Ha bemegyünk a munkahelyünkre, akkor megpróbáljuk a

maximumot nyújtani. Ez nemcsak a munkahelyre, hanem az egész életre is vonatkozik: ha valamit csinálunk, akkor azt csak úgy csinálhatjuk meg, hogy vagy jól, vagy sehogy. Átmenet, meg „majd megcsinálom”, meg „valahogy lesz” – az nem működik. Az egész életnek az alapja az, hogy boldogok legyünk, és csak akkor lehetünk boldogok, hogyha mindent tiszta szívből csinálunk.

Azt hiszem, ez zárszónak is nagyszerű volt. Köszönöm a beszélgetést.

András

OHV nyeremények

Az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet jóvoltából 2007 őszi félévében értékes nyereményeket sorsoltunk ki az Oktatási Hallgatói Véleményezése kérdőívek kitöltői között! Összesen több mint 400 nyeremény került kiosztásra közel 700.000 Ft értékben, köztük a fődíj: egy Lenovo 3000-es laptop. A nyertesek az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet irodájában (K ép. I. em. 51./a) munkanapokon 9:00 és 14:00 között vehetik át a nyereményt igazoló kupont, melyet a Műegyetemi Ajándékboltban, a Goldmann menzán válthatnak be.

Az OHV kérdőívek eredményei a Diákközpont honlapján tekinthetők meg (<http://www.sc.bme.hu/ohv>) az eredmények menüpont alatt.

A nyertesek között jópár közlekes is volt, íme a szerencsések névsora:

Név	Nyeremény	Név	Nyeremény
Várhegyi Zsolt	BME pulóver	Caesar Bálint	Kari bögre
Balassa László Péter	Kari baseball-sapka	Capras Dávid	Kari bögre
János Attila	Kari baseball-sapka	Cseh Attila	Kari bögre
Tóth Csilla	Kari baseball-sapka	Csenki András	Kari bögre
Benedek Viktória	Kari vagy BME poló	Dohány Máté	Kari bögre
Kardos Ádám	Kari vagy BME poló	Gyukics Tamás	Kari bögre
Kocsis Csaba	Kari vagy BME poló	Kovács Imre	Kari bögre
Márkus József	Kari vagy BME poló	Król János Márton	Kari bögre
Simon József	Kari vagy BME poló	Lantódy Mátyás	Kari bögre
Vári Miklós	Kari vagy BME poló	Mészáros Máté István	Kari bögre
Bense Edina	Kari bögre	Szalay Mónika	Kari bögre
Bicsák György	Kari bögre		

Nem csak egyetemista

Kezdeményező jelleggel egyik évfolyamtársammal, Forrai Gáborral (Gaba) készítettem interjút arról, hogy mit is csinál az egyetemen kívül. RC autózik, méghozzá nem csak hobbi szinten.

Kezdjük is akkor az elején. Tulajdonképpen mi is az RC, mi is a modellezés?

Alapvetően a makettezéssel nem keverendő össze. A makettezés az, amikor összeragasztod, kifested és felteszed a polcra. A modellezés pedig több élményt nyújt ennél, nem csak összerakod, hanem modellezi is az életet, ezzel lehet játszani, irányítani. Kívülről látod a karosszériát, ami egy elemből áll, és az autók között cserélhető. Ennek minősége, megjelenése gyártónként változó, majd nekünk designerek fújják airbrush-sal jól látható színekre, hogy a pályán feltűnőek legyenek. Ezek a színek egy igazi autón ijesztően néznének ki, viszont ilyen kicsiben fontos a feltűnőség. Lényegében közel sem a külső a legfontosabb, csupán másodlagos. Akárcsak a való életben, versenyszinten itt is nagyon oda kell figyelni a legapróbb részletekre, beállításokra is egy ilyen autónál. Nagyrészt 1:10-es kicsinyítésű elektromos túraautókkal versenyzem, melyek hajtásáért egy 700W körüli brushless

motor a felelős, ami percenként 60.000-es fordulatra képes(!). El tudod képzelni, hogy milyen hatalmas gyorsulást és sebességet produkál ez egy 1410 grammos autón?! A végsebesség függ az áttételezéstől, de akár a 80 km/h-t is elérheti 3-4 másodperc alatt.

Mik azok a beállítások, amikre elsőre nem is gondolna egy avatatlan ember?

Mindent lehet állítani ezeknél, amit a nagy autónál el tudsz képzelni. Az egyik leglényegesebb a gumiválasztás, aztán a kerék dölések, összetartások, széttartások, a gátlónak az alsó és a felső bekötési pontja, az olajos lengéscsillapítókhoz az olaj választása, vagy akár az olajat áteresztő tányér módosítása (ezzel a csillapítást tudod állítani). Nagyon sokféle, különböző keménységű rugók, stabilizátorok használata, de számít a tengelyössze-, illetve széttartás, a tengelydőlés, a tengelytáv és a tengelyenkénti szélesség, a csaphátradőlés, és még sorolhatnám hosszasan. Ezenkívül fontos a karosszéria megválasztása az áramvonal szempontjából, és nem elhanyagolható a hátsó szárny sem, ebből is több félével lehet próbálkozni.

Ennyi kis apró beállítást gondolom nem 2 nap megtanulni. Mióta foglalkozol RC-zéssel, egyáltalán hogy jött ez neked?

Kezdetben keresztapukám révén ismerkedtem meg vele, aki repülő- és hajómodellezik. Ez nagyon tetszett, így kezdésnek 7 évvel ezelőtt kaptam egy komolyabb modellautót, amit szerettem, vigyáztam rá, aztán kaptam egy még komolyabbat, amivel már versenyre is el tudtam menni, és innentől csőstől jött a baj... **J** Újabb autók, erősebb motorok, nagyobb akkumulátorok, komolyabb távirányítók, töltők. Aztán egy idő után lettek támogatóim is. Az egyik modellbolt főnöke nagyon jó ismerősöm, így végül is

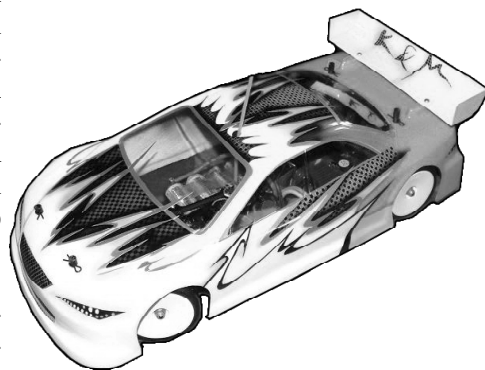
baráti alapon kezdődött az egész. Mára sokat fejlődtek, azóta több világmárkának is hivatalos importőre, ezért ezeket a termékeket használjuk a versenyeken. A többes szám nem véletlen, a cégnek már van egy több korosztályból álló csapata is, akikkel autózunk, modellezünk, segítjük egymást. Ez a csapat már túlmutat a modellezésen, együtt bulizunk, szórakozunk, szóval ez már egy életforma.

Mennyit kell gyakorolnod egy versenyre, avagy mennyi versenyszert van havi viszonylatban?

Magyarországon sajnos másképp működik ez az egész, mint külföldön. Nálunk a csapatok leginkább boltokra épülnek, míg odakint pályák alapján szerveződnek. Sajnos itthon nincs megfelelő színvonalú modellpálya, amin tudnánk úgy gyakorolni, hogy tapasztalatainkkal és felkészültségünkkel a nemzetközi profi élmezőnyben megállnánk a helyünket. Több párhuzamosan futó bajnokság futamain is részt veszünk, akár külföldön is. Én általában havonta 2-3 versenyen állok rajthoz.

Mik a legjobb eredményeid, amiket eddig elértél? Mik a további tervek?

Eddig legtöbbet márkabajnokságokon indultam, és háromszor nyertem magyar bajnoki címet. A tavalyi Tamiya Kupa győzteseként lehetőséget biztosítottak nekem, hogy összemérhessem tudásomat Japánban a Tamiya Világbajnokságon 34 ország bajnokával. Bár 4. lettem

végül, kicsit fogom miatta a fejem, mert a világbajnoki 4. hely nem rossz, de lehetett volna jobb is. Az előfutamon (ahol az számít, hogy adott idő alatt hány kört tudsz megtenni) sikerült megszerezni egy elég jó rajtpozíciót, aztán az első döntőn (ahol mint a Forma1-ben, igen látványosan rajtrácsról, egyszerre indítják az autókat) bejöttem másodiknak. Sajnos a második döntőn kaptam 10 másodperc büntetést, ami így a 6. helyre volt elég. A harmadik döntőn pedig egy előttem boruló autó pont úgy pattant egy kerékvetőn, hogy kilökött. Sajnos itt úszott el nekem a VB. Azóta a márkakupák háttérbe szorulása miatt nyílt bajnokságokon indulok, ahol sokkal keményebb a verseny, mert csak a gumi van megkötve, így itt különböző gyártók autói csapnak össze, jóval nagyobb tempóban. Jövőre több külföldi nyílt bajnoki futamon szeretnék résztvenni, ahol nagyon erős a mezőny és sokat tanulhatok. Itthon pedig muszáj jól mennem, hogy ne veszítsem el a nemzetközi licenszemet.

Ezt a sok versenyre járást hogyan tudod összeegyeztetni az egyetemmel, avagy hogy megy a sulis?

[nevet] Hát megyeget. Nagyon szeretem, mert azt tanulhatom, ami érdekel és roppant jó a társaság. A modellezés révén érdekel minden, ami közlekedés. Nem csak autózok, van terepasztalom (modell vasút), szeretek hajózni (távírányítós vitorlás), de újabban kipróbáltam a helikopterezést is. Szóval az autózáson kívül több közlekedéssel kapcsolatos szerkezet is érdekel, ezért tetszik a sulis. A tanultakból is tudtam már hasznosítani pár dolgot a modellezésben. Az egyik autómhoz egy diffúzort terveztem és gyártattam a motor hűtésére, egy régebbihez pedig egy fix hajtást az első difi helyett, ami azóta is benne van.

Záró kérdésként arra lennék kíváncsi, hogy ha valaki most szeretne a modellezéssel foglalkozni, akkor mit tudnál tanácsolni neki?

Érdemes alapfelszerelésekkel kezdeni, betartva a fokozatosság elvét. Semmiképpen sem szabad

egyből, erős motorral és komoly autóval belevágni, mert ezek a kezdeti szakértelem hiányában sok borszúságot fognak okozni. Elsőre egy alap autó a legjobb, amivel megtanulod az irányítást, a gumi- és a rugóválasztást. Ezeken még nem lehet olyan sok mindent állítani, de még nem is baj, így jobban lehet az alapokkal foglalkozni. Aztán később veszel egy komolyabb autót, amin már több az állítási lehetőség, és ezt el lehet kezdeni tuningolni, fejleszteni. Az alap költségeket tekintve: egy rádió 15 ezer körül van, akksi 5, autó 30, töltő prdig 8. Az alap kategóriákban már ennyivel is megállhatja a helyét, aki ügyes. A versenyeken pedig nyugodtan lehet kérdezni, akár engem, akár bármelyik csapatot, szívesen segítünk.

Köszönöm a beszélgetést, további sok sikert a versenyekhez!

GrafUr

Hová lesz a fuvar?

Múlt hónapban indult cikksorozatomban közlekedéshez kapcsolódó emberekkel beszélgetek. A két ellenőr, Inci és Ildikó után most Páger Pál taxisofőrrel készített interjúm következik. Vele a Móricz Zsigmond körtéri droszton találkoztam.

Mióta van jogosítványa?

1974 óta.

Mióta taxizik?

Hetedik éve.

A nők, vagy a férfiak vezetnek jobban?

Szerintem 50-50. Találkoztam már olyan nővel, akihez képest én elsőáldozó voltam. Nem ettől függ. Fel kell venni a forgalom ritmusát és nem szabad félni az autóbán.

Milyen Budapesten autózni?

Az én szempontomból jó, de szerintem a sofőrök 70 százaléka nincs tisztában a közlekedési morállal. Nem vagyunk tekintettel egymásra. A zipzár elvet nem ismerik, bemennek a keresztveződésbe úgy, hogy utána azt mind a négy irányba feltartják. Másrészt egyszerűen Pest nem bírja már el ezt a méretű közlekedést, túlságosan sok autó van, és a megoldást a körgyűrűkben sem látom, hiszen minél több az út, annál több autó lesz. A buszsávot sem véletlenül találták ki így, hogy csak az használhassa, akinek szabad.

Mi a véleménye arról, hogy a főpolgármester 2010-től dugóadót vezetne be?

Szerintem már meg kellett volna tenni, mert akkor a belváros nem lenne annyira zsúfolt, jobban tudnánk haladni, és az utasokat is hamarabb a céljukhoz juttathatnánk.

Mi a véleménye Budapestről?

Én azt mondom, hogy elfogadható. A tisztaságával nekem nincs bajom, talán annyi, hogy sok a hajléktalan. A városlakók? Őket nem látom mosolyogni, ha visszatekintek korábbra, arra emlékszem, hogy sokkal felszabadultabbak és közvetlenebbek voltak az emberek, láttam őket nevetni... (Közben, mintegy másfél perc „szemezés” után a diktafont látva nyugdíjas néni lép oda hozzánk: - Elnézést, maga ilyen közvélemény-kutató? Azért, mert szívesen megmondanám a véleményem én is!!) Ha beszáll az utas, természetesen nem kezdeményezhetem a beszélgetést, meg kell várnom, míg ő megszólal. Viszont úgy vettem észre, hogy megnyílnak az em-

berek, és nem túlzok, ha azt mondom, hogy nyolcvan százalékuk az aktuális problémáját hozza föl. Pont, mint a fodrásznál.

Mondana egy jó sztorit?

Három évvel ezelőtt leintett egy fiatalember, és körülbelül öt óra hosszan át fuvaroztam Pesten belül. Az apját kereste, végül a Wigwam előtt megállt, kezét fogott velem és azt mondta, hogy viszlát. Nem akarta kifizetni, a 26000 forintot. Úgy tűnt, elvittem egy kicsit kocsikázni, hogy úgy mondjam, romantikába ejtettem. Gondolhatja, milyen pipa voltam. Végül meggyőztem, hogy fizesse ki; mindenkire lehet hatni. Megesett már néhányszor az is, hogy egy hölgy természetben szerette volna az utazását rendezni.

Elfogadta?

Nem. Tényleg nem! Visszaautasítottam. Nem azért, csak ebből már voltak más kollégáknál problémák.

Milyen a kapcsolata a többi közlekedővel? Tényleg annyira idegesítők a biciklis futárok?

Engem abszolút nem zavarnak, ők is a munkájukat végzik. Néha nevetek is rajtuk, ahogy bohóckodnak a pirosnál (trackstand – egyhelybenállás láblejtél nélkül – szerk.). Viszont nincs igaza annak, aki azt mondja, hogy több kerékpárút építésével meg lehetne oldani. Lehetetlen.

És a hétvégi koca-autósok?

Azt hiszem, róluk regényt tudnék írni. Egyszerűen nem tudják, hogy hol vannak. Addig rendben, hogy kocsiban ülnek, de a forgalomhoz semmi közük. Gyönyörködnek a városban, autókáznak. Azt sem tudják, hogy mire való a belső sáv.

Üzenne nekik valamit?

Hogyne. Legyenek legalább annyira figyelmesek, mint én. Ennyi.

Látta a Taxi című filmet?

Persze, és nagyon tetszett. Vannak benne túlzások, de ezért film. No, meg azért mi is megteszünk néhány örültséget. Nem igazán szeretik a rendőrök, hogy begázolunk a BTK-ba és a KRESZ-t se mindig tartjuk be. Nem azt mondom, hogy helyes, de néha meg kell tenni.

Velük milyen a kapcsolata? Bűntették már meg?

Nem. Ki merem jelenteni, hogy nagyon korrektek a rendőrök, én fejet hajtok előttük.

Milyen autóval dolgozik?

Egy kétezres fekete Ford Mondeo van.

Milyen tulajdonságokkal rendelkezik egy jó munkautó?

Elsődlegesen megbízható legyen. Az utas nem biztos, hogy nézi az autó típusát, de mivel siet, szeretne odaérni hamar, fontos, hogy sikerüljön. Másodszorban megnézi a taxi vezetőjét, hogy van felöltözve, illetve az autó állapotát, belsejét. Ezekre nagyon oda kell figyelni.

Kedvenc autómárka?

Lexus. Egyértelmű J.

Mennyit vezet egy hónapban?

Ez elég változó, kb. 8-10000 kilométert. Ez mondjuk sofőrönként különbözik. Aki „üti a várost”, „mezítlábas”, magyarán nem cégnél dolgozik, az többet megy. De van olyan is, aki hobbiból taxizik, nemrég láttam például egy Jaguárt. Megengedheti magának, nem tud, vagy nem akar otthon lenni, és szeret vezetni, mellette emberekkel is foglalkozni, akkor felcsap hobbitaxinak.

Beszél idegen nyelven?

Az angolt és a németet annyira, hogy az utasokkal el tudjak beszélgetni, megértem őket, útba tudom igazítani, sőt, egy városnéző programot is meg tudok szervezni.

A külföldieket átejtő taxisok hiedelme mennyire igaz?

Nézzé, én is hallottam ilyeneket, de be kellene bizonyítani. Az, hogy egyikét tévéstáb rejtett kamerával jól utánajár, még semmi. Sok taxis „eladja a lelkét”. Azzal persze nem foglalkoznak, hogy milyen utána a rólunk kialakított kép.

Összetartó a taxistársadalom?

Ha bajról van szó, azonnal segítünk egymáson. Viszont, mindenkinek megvan egy stabil helye, nem szívesen tűnnek el máshol, én sem dolgozhatok mondjuk a Nyugati előtt.

Melyik a kedvenc napja?

A péntek. Akkor vagyok elememben, és olyankor a fiatalok jobban megmozdulnak, látom a mozgáson, hogy pezsgés van, és ez engem is felpörget.

Kedvenc évszak?

Nekem a tél, de csak ha az igazi, fehér télről beszélünk. Imádok olyankor vezetni, ha havas, jeges az út, mert tudom magam tesztelni, és közben tanulok. Életem végéig fogom tanulni a vezetést, mert

olyan nincs, hogy megszereztem a jogsit és egyből tudok is.

Szereti a munkáját?

Igen. Nagyon szeretek vezetni. De ha csak emiatt csinálnám, nem bírnám. Állandóan emberekkel foglalkozom, meg kell velük találni a közös hangot. Ez csodálatos dolog. Amikor valakit viszek például esküvőre, vagy temetésre, vagy akár szüléshez, és nagyon közvetlenek velem. Jó érzés az, hogy élvezzük egymás bizalmát.

Vannak állandó, visszatérő utasai?

Igen. Erkölcsi elismerés számomra az, ha az utazás után elkéri a telefonszámom, és legközelebb is engem hív.

Volt már olyan, hogy direkt engem keresett a droszton.

Mennyiért vinne el az Oktogonig?

Most fél négy van, a forgalom lassan tetőzik, azt mondom, hogy el tudom vinni 2500-ért.

Kis utcákon megy, vagy bele a sűrűjébe?

Neeem, én nem kocsikáztatom az utast. Nekem az az érdekem, hogy minél több utast vigyek el, ezért általában a szöktető útvonalakon megyek.

Ne haragudjon, mennem kell, fuvarom van!

Köszönöm a beszélgetést!

Tody

A Nagy Repülőgép-hordozó névadója

Örömmel tapasztaltam, hogy Peta! újfent tengerre szállt. A hordozók még kevésbé vasúti járművek, mint az U-hajók (azokat olykor pórekocsin is továbbították). Ezért nem technikai megjegyzést szeretnék hozzáfűzni tanulmányához, hanem névadója, Chester W. Nimitz US flottatengernagy talán kevésbé ismert tetteit idézem fel. Bár sokan követnék példáját!

Nimitzről köztudott, hogy a második világháborúban a szövetségesek csendes-óceáni erőinek főparancsnokaként flottáját vereségből „győzelemről győzelemre vitte” és öcsillagos admirálisként fejezte be pályáját. Az már kevésbé köztudott, hogy a legyőzött ellenség gyűlölete teljes mértékben hiányzott belőle és nem vonta kétségbe, hogy nekik is meglehetnek a maguk kiválóságai.

Texasi német család leszármazottja, példakép nagyapja még odaát volt kereskedelmi tengerész. Nürnbergi tanulmányútja a dízel-technológia megismerését szolgálta (amúgy ez a város nem éppen volt „bölcsője az ellenséges erőknél”, inkább sírja lett, München kapta utóbb a „Hauptstadt der Bewegung” titulust). Később a flotta legjobb tengeralattjárós szakértőjeként tartották számon – házában a széljelző is bűvárhajó-modell volt. Abszolút illetékesként hívhatta fel hát a nürnbergi ítélezők figyelmét az U-Boot hadviselés kemény realitásaira, amint a múltkor említettem. Még közvetlenebb bizonyítást tett jelleméről az „infámis” japánok iránt.

Az amerikai-japán tengerészeti kapcsolatok, a háborús éveket természetesen nem számítva, kölcsönösen szívélyesek voltak: flottalátogatások, japán hallgatók amerikai egyetemen (köztük Jamamoto, majdani tenger-nagy), és például, magas rangú küldöttség 1934-ben a csuzimai győző, Togo tengernagy temetésére. A deputációt vivő AUGUSTA cirkáló Nimitz sorhajókapitány parancsnoksága alatt ágyúinak tizenkilenc sortüzével tisztelgett az elhunyt előtt. Aztán zordabb idők következtek, aminek végeztével a Fehér Sógun, MacArthur vezetésével a győztesek nekiláttak, hogy a japánokat leszoktassák a militarizmusról. „Egyebek mellett” becsukatták a Jaszukuni szentély múzeumát, Togo hajdani vezérhajóját, az emlékként megőrzött MIKASA-t pedig a megbecstelenítés sajátos formájaként katonai szórakozóhellyé nyilvánították. Nimitz, aki feladatának tekintette a japánokkal való megértés helyreállítását, fellépett a rombolások ellen és segített a szükséges pénzalapok létrehozásában. 1958-tól egyre erősödő társadalmi mozgalom indult a MIKASA

rendbehozására. A 180 millió jenes közadakozáshoz hozzájárult a japán kormány és az amerikai fegyveres erők is. Újraavatás a csuzimai csata ötvenhatodik évfordulóján, 1961-ben. Az alkalomra *„minden hazafias japánnak, akik segítettek helyreállítani ezt a híres hajót, Togo tengernagynak, legnagyobb tengerészüknek zászlóshajóját, legjobb kívánságait küldi annak mély tisztelője és tanítványa C. W. Nimitz, Fleet Admiral, U.S. Navy”*. A dedikált fénykép ma is látható.

A példa ragadós. A Jaszukuni múzeumát szűkebb keretben ugyanakkor nyitották újra, és 1986-ban állították helyre eredeti formájában. A kiállítás „update”-jéhez kellett volna egy Kaiten „eleven torpedó”, de olyasmi Japánban nem maradt egészben. Így hát egy ohioi múzeum adta kölcsön a magáét – minden valószínűség szerint ideiglenesen máig ott állomásozik, legalábbis a honlapon látszik egy Kaiten.

Kolonits Ferenc

Katonai járművek – A BTR-80-as páncélozott csapatszállító

E havi számunkban lássunk valami ismerős konstrukciót! Volt már szó a rovatban harcjárműről ebben a kategóriában, méghozzá a BMP néhány változatáról, de ez a jármű nekem sokkal szimpatikusabb, mert szélesebb körben alkalmazható. Szóval nézzük a BTR-80-ast!

Közeleg a Karácsony. Ennek fényében nem tudtam eldönteni, hogy mennyire szép, vagy nem szép dolog tőlem, hogy harceszközökről mesélgetek, de aztán megerőltettem az agyam, és megeltem a párhuzamot. A BTR-80-ast előszeretettel alkalmazza az Egyesült Nemzetek Szervezete különböző békefenntartó missziókban. Az Újszövetséget kicsit tágabban értelmezve pedig Jézus maga is békefenntartó missziót folytatott, bár nem kimondottan a mai eszközökkel. Remélem, nem sértettem meg senkit ezzel a párhuzammal, lehet, hogy csak magamnak ideologizálom meg ennek a cikknek a létjogosultságát. **J**

Többek között most is jelen vannak ilyen békefenntartó járművek Koszovóban, Libériában, Kongóban, és még számos más olyan helyen a világon, ahol kellően törekeny a fegyverszünet, és az ENSZ úgy döntött, hogy azt fenn is kéne tartani. Más kérdés, hogy sajnos sokkal több ilyen hely van, mint amennyiről döntöttek. De „természetesen” nem csak békefenntartó célokra alkalmazzák ezt a járművet. Az alapvető feladata a szállítás, ez a BTR mozaikszóban is benne van, aki tud oroszul, az egész nyugodtan fordítsa le a *Артиллерийский бронированный транспортёр* kifejezést. **J** Számos hadseregben rendszeresítve van, a Magyar Honvédségnél 640 körül van a számuk, de pontosat nem mondok, mert egyrészt hol működnek, hol nem, így sokat tárolnak szerelősarnokokban, és telepeken, másrészt a döntéshozók végtelen jószágának köszönhetően nem csak a T-72-es tankok vándorolnak Kalocsáról Irakba. Hadrendből kivont, de működőképes BTR-ek is eladásra kerültek a Közel-Keletre (szám szerint 98) egy lengyel

cégen keresztül, de a tankokkal ellentétben ezek legalább nem karácsonyi ajándékként mentek pár éve.

Nem is érdemes több hajszalet kiidegeskedni emiatt. A konstrukció a BTR-70-es továbbfejlesztése. 1986-ban kezdődött meg a gyártása a Szovjetunióban, és a szövetséges seregekben is megjelent hamarosan. Magyarországon a rendszerváltás után szaporodott meg a számuk, ami annyiból érthető, hogy a gyártás megkezdésétől a rendszerváltásig nem is telt el olyan nagy idő, és a jármű a '90-es években nem veszett harcértékéből. Sőt, a mai napig nagyon jól használható eszköz, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy hazánkban, és a világ számos pontján vetik be nem háborús körülmények között is (tiszai árvizek, hó által elzárt települések ellátása élelmiszerrel, stb.). Van egy ilyen eszköze a REBISZ-nek is, de talán a kormányellenes tüntetések nem jutnak arra a szintre, hogy alkalmazzák.

Lássunk számszerűbb adatokat ezekről a gépekről! 8x8 elrendezésű, oldalanként független hajtású és kerekenként független felfüggesztésű, zárható differenciálműves járószerkezet gondoskodik a harcjármű továbbításáról, amely így 80 km/h-s sebességet érhet el szárazon. Az első és a második tengely kormányzott. Vízűtéses turbódízel V8-as állítja elő a 260 lóerős teljesítményt. A hátsó, a jármű hossz tengelyében elhelyezett páncélozott fedő nyitása után előbukkanó hajócsavar segítségével a BTR-80-as 9 km/h-s úszásra is képes. A nyílásokat, ajtókat, és a tengelyeket nem csak vízállóvá alakították ki, de a bent tartózkodók érdekében teljes

biológiai, kémiai, és nukleáris védelemmel látták el a járművet. Ez nem azt jelenti, hogy ha atombombát robbantunk a parancsnoki kabinban, akkor azt egy arra járó gyalogos észre se veszi, vagy fordítva, de a sugársszennyezett por legalább nem áramlik be, miközben New Yorkban furikázik a Vörös Hadsereg. Az alapfeladatnak megfelelően a 3 fős személyzet mellett 7 fő szállítható, ami a BTR-60-ashoz és 70-eshez hasonlóan a jármű közepén helyezkedik el, így biztosítva a legnagyobb védelmet a harcokcsizókknak. Az irányítófülke az első harmadban található, a motor pedig a hátsóban, így az általában frontális támadás esetén a motor károsodásának is kisebb az esélye. Ellentétben a parancsnok, vagy a vezető károsodásával. Igaz a parancsnoknak lehetősége van fellépni ez ellen, mivel a deszantterhez hasonlóan a parancsnoki kabin is kapott lövést, ahol kézfegyverekkel is fel lehet lépni az ellen a 14,5 mm-es KPV nehézgéppuska, és a párhuzamosan működő 7,62-es PK géppuska mellett. A BMP-vel ellentétben itt a deszantter ajtaja nem hátrafelé, hanem oldalra nyílik, felső része menetirányba billenthető. Ez a megoldás védi a katonákat a szemből érkező repeszektől, és kézfegyverek lövedékei ellen, az alsó fele pedig lépcsővé alakulva segíti a kijutást.

A BTR-80 alapjára számtalan változat épült. Karácsonyi cikk lévén (meg egyébként is) a BMM-1, 2, és 3 verziókat emelném ki, ezek ugyanis kicsit hunyorítva mentőautónak minősülnek. Mindhárom verzió más felszereltséggel rendelkezik, viszont egyiken sincs géppuska a tornyon. A BMM-1-essel gyorsan evakuálni lehet egy területet a szükséges egészségügyi felügyelet mellett. A kettes változat harctéri elsősegélynyújtó állomás. Négy sérült szállítható a speciálisan átalakított belső terében. A hármas változat pedig egy mozgó kórház, doktorokkal, és hozzáépíthető sátorral, amely alatt tizenegy bajbajutott látható el. Mindazonáltal az lenne a legjobb megoldás, ha nem kéne egyiket sem alkalmazni, mert akármelyik járművet is vesszük a BTR-változatok közül, mindenképp a békéstől eltérő körülményeknek kell uralkodniuk.

Peta!

Antonov An-225 – Mriya

Egy megdöbbentő repülőgép, mely mára bejárta a Földet, méreteivel bevonult a Guinness rekordok könyvébe, megépítése hihetetlen és kivitelezhetetlen vállalkozásnak tűnt. Ami azonban igazán különlegessé teszi az az, hogy ilyen fajta gép mindössze egyetlen egy készült a világon.

Ha valaki nem olvassa el a címet, csak az iménti bevezetőt, akkor valószínűleg az egyik szuperhatalom egyik szuperhatalmas vállalkozására gondol. „Biztos az amerikaiak találtak már ki megint valami hihetetlen harci kütyüt, például a Boeing B-52-hez hasonló jószágot”. Nos, aki így vélekedik, nem jár messze a valóságtól. Azt a repülőgépet, amelyről most szó lesz, ugyanis egy másik (akkori) szuperhatalom, a Szovjetunió építette 1988-ban, és nem közvetlenül katonai szándékkal. Az eredeti megrendelés szerint egy olyan repülőgépet kellett építeni, amely képes szállítani a szovjet 'Buran' nevű űrsiklót. A tervezési feladatokat az Antonov Mérnöki Iroda kapta, amely már előtte is tervezett a használatban jól bevált, teherszállító gépeket. A rengeteg félreértés elkerülése végett: az Antonov Iroda igaz, hogy a szovjet időkben vált híressé, sokan azonban azt hiszik, hogy orosz vállalat. Az igazság az, hogy a szovjet sosem jelentett egyet az oroszral, (ezt főleg a nem orosz népek hangsúlyozzák, akik szintén a Szovjetunió tagjai voltak); ebben az esetben sem, mivel az Antonov ukrán cég!

Az 'újonnan' megépült gép 50%-ban felülmúlta az akkori gépeket, mindenféle szempontból, a méreteit tekintve éppúgy, mint fogyasztásában. Mint már leírtam, a repülőt eredetileg egy űrprogram részeként építették. Feladata az volt, hogy kísérleti repülésekhez eljuttassa a Buran-t egy bizonyos magasságba, majd ott leválva róla visszatérjen a földre, míg az űrsikló a kísérleti repülést végezte. Ezt úgy kell elképzelni, hogy a tervezésnél olyan tartószerkezetet dolgozott ki a mérnöki gárda, amely alkalmas egy másik, kisebb repülő vagy űrsikló szállítására az eredeti gép hátán. E tartószerkezetek miatt az An-225-ös úgy néz ki szemből, mintha púpos lenne. Azonban 1994-ben a Buran űrprogramot megszüntették, és ezzel a Mriya (ukránul azt jelenti: álom) 7 évre hangárba került. A motorjait leszerelték, és An-124-es gépeken használták. Azonban 2001. május 23-án az ukrán légügyi hatóság újra kiadta az engedélyt az üzemeltetésre. Ettől fogva a Mriya folyamatosan szolgálatot teljesít a

világ minden pontján, ahol olyan árut kell gyorsan szállítani, amit egyéb módon nem lehetne megoldani.

Ezek után lássunk egy-két pontosabb, számszerű adatot, hogy teljesen egyértelművé váljon nem hiába beszéltek erről a gépről úgy, mint egy óriásról. Méreteiben is szemrevaló darab, főleg azoknak, akik szeretik a monstrumokat: hossza 84 méter, magassága 18,1 méter (kb. egy 10 emeletes panelház 6. emeletéig ér fel), szárnyfeszítávolsága 88,4 méter. Ezt a szerkezetet 6 db (!) Progress-D-18T típusú motor hajtja, melyek egyenként 230kN tolóerő leadására képesek. Tehergépről lévén szó, fontosak a teherkabin méretei, bár a tehercsarnok elnevezés jobban illene rá: 43 méter hosszú, 6,4 méter széles és 4,4 méter magas. Mivel elég lomhának mondható, hosszú (3000 méter,) futópálya kell a biztonságos üzemeltetéshez. A repülő óriás mindössze 350 tonnát nyom. Ilyen könnyedén, terheletlenül a maximális hatótávolsága 15400 km (a Föld egyenlítő menti átmérője ehhez képest 'mindössze' 12756 km). Maximális felszállási kapacitás 600 tonna, tehát a maximális teher, amit szállítani tud

250 tonna. Teljesen megrakodva a hatótávolság jelentősen lecsökken, de még így is 4500 km. A rakományt csak a felnyitható orrkúpon keresztül lehet berakodni. Ez az eljárás nem újdonság, régebbi teherszállító gépeken is alkalmazták ezt. Mint már kiderült, a gép tervezésénél semmivel sem spóroltak, ez vonatkozik a futóműre is. 32 kerékkel lett ellátva a jószág, a két elülső tengelyen négy, míg a tizenhárom (azaz 14!!!) hátulsó tengelyen, oldalanként 7 tengellyel 28 darab kerék. Mindez természetesen az ideális tehereloszláshoz kell, mégis, amikor egy kerék kb. az ember mellkasáig ér, akkor jövünk csak rá, hogy igazán nagy dologgal állunk szemben. Ilyen adatokkal méltán vált a világ legnagyobb gépévé. Természetesen rengeteg pénzt felőrölt ennek a szerkezetnek az előállítására, épp ezért csak egy készült belőle, bár 2002-ben felröppent a hír, hogy egy következő, hasonló tulajdonságokkal megáldott "madárka" is napvilágot láthat, eddig azonban semmi információ nem áll rendelkezésre ennek igazolására.

Ebből is látszik, hogy az emberi gondolkodás nem ismer határokat, és a megvalósítás jóformán csak anyagiak kérdése. Azonban, ha megnézzük a dátumokat, látható, hogy ez a repülő is egy olyan politikai korszak szülöttje, ami megkövetelte a technikai újdonságokat, és bár mostanában divat lett lenézni az egykori szovjet teljesítményeket, azért vigyázzunk ezzel, mert sosem tudhatjuk mennyi az, amit tudunk, és mennyit titkoltak el!

Pól

Szimpatikus magyar

2007. november 4-én a magyar sporttörténelem könyvébe egy új oldal íródott sokak kedvencéről, egy rendkívül szimpatikus fiatalemberről, aki nemcsak honfitársai, hanem a nemzetközi sportrajongók tiszteletét is kivívta. Ő nem más, mint Talmácsi Gábor, a motorsport első magyar világbajnoka és jelenleg napjaink talán legnépszerűbb magyar sportolója.

1981. május 28-án született Budapesten. Igen hamar, már 4 éves korában versenybe szállt egy – az édesapja által készített – kismotorral. Ekkor még 50 és 80 köbcentis géposztályban rótt a köröket öccsével, a szintén tehetséges Talmácsi Gergővel együtt. A következő lépést Gábor 14 évesen tette meg, felnőtt viadalokon vett részt. A 125 köbcentis kategóriában a dobogó legfelső fokára állhatott, majd 1997-ben következett be a nagy fordulat, ugyanis a Hungaroringen ekkor megrendezett EB futamon 4. helyezést ért el. Következő nagyobb sikere az 1999-es magyar bajnoki cím volt, majd az Alpok-Adria Kupa, 2000-ben pedig már az európa-bajnoki 5. helyezésnek örülhetett a fiatal magyar motoros.

Világbajnokságon a 2000-ben megrendezett Cseh Nagydíjon debütált, ezt követően 2001-től már állandó résztvevője volt a GP-nek, támogatói jóvoltából az olasz Racing Service csapatához szerződött a nyolcadliteres géposztályba. Honda motorjával összesen 34 pontot gyűjtött az első teljes évadban, és csak két futamot nem tudott befejezni, ezeket is csupán technikai okok miatt. Talmácsi Gábor ezzel nagy úrtöltött be a magyar motorsportban, hiszen végre volt magyar részvevője a VB-nek.

A 2002-es évet másik csapatnál, a szintén olasz Italjet Racing Team-nél kezdte, a szezon kellős közepén azonban a rossz technikai körülmények miatt átigazolásra kényszerült, és a német PEV ADAC Sachsen Honda-nál folytatta a versenyzést. Majd rögtön az első verseny alkalmával sikerült pontot szereznie, Elérve élete legjobb eredményét negyediként ért célba.

Az Eurosport ekkor már új tehetségként emlegette a magyar sportolót, aki 2003-ban már a 2002-es világbajnok csapat, az Exalt Cycle Aprilia Racing színeiben futotta a köröket egy 80 lóerős Aprilia nyergében, és év végén 70 ponttal a 14. helyen végzett, méltán megérdemelve az Eurosport közvetítéseiben elhangzott dicséretek. Talma volt az egyedüli pilóta a 125 cm³-esek között, aki minden versenyt befejezett és ezáltal a legtöbb versenykilométert tette meg. Első gyári csapata a Semprucci Malaguti Racing volt, ahol 2004-re írt alá szerződés, és a team elsőszámú pilótája lett.

Az igazi siker egy fantasztikus világbajnoki bronzérem formájában érkezett. A 2005-ös esztendőt a RedBull KTM csapatnál töltötte Gábor egy hivatalos, gyári fekete-narancs géppel, ami az addigi legeredményesebb szezon volt Talma életében. 5 dobogós helyezés, közte 3 futamgyőzelem gyarapította a magyar motorsport sikereit.

2006-ban Talmácsi Gábor a Humanigest Honda gyári csapat színeiben, elsőszámú versenyzőként motorozott a 125 kcm-es kategóriában. A Cseh Nagydíjon több mint 20 ezer magyar rajongó előtt állhatott fel a dobogóra. Az év végén a legeredményesebb Hondásként a 7. helyen zárta a világbajnokságot.

Még a 2006-os évad vége előtt szerződést írt alá a 2007-es évre, Jorge Martínezt, az Aspar Aprilia vezetője csábította el az egyik leggyorsabb motorokkal rendelkező csapathoz.

A 2007-es év nem várt izgalmakat hozott, látványos futamok közepette Talmácsi és márkatársa, Faubel felváltva

vezették a világbajnoki pontversenyt, s a VB utolsó, november 4-én megrendezett futamát Talma mindösszesen tízpontos előnnyel várhatta. Az igen szoros valenciai küzdelmet ugyan Faubel nyerte, Talmácsi másodikként ért célba, és ezzel 2007-ben világbajnok lett a MotoGP 125 köbcentiméteres kategóriájában.

Még a bajnokság vége előtt, szeptember 22-én meghosszabbította szerződését az Aspar csapattal. A megállapodás értelmében 2008-ban két 125 köbcentiméteres gyári Aprilia áll a rendelkezésére, 2009-től pedig feltétel nélkül a 250 köbcentiméteres géposztályban fog indulni.

Nem kétséges, hogy a magyar motorsport kivételes tehetséget tudhat magáénak Talmácsi Gábor személyében, aki november 14-én ellátogatott a Műegyetemi Állásbörzére, emlékeztetése téve a napot az összegyűlt rajongók és lelkes aláírásvadászok számára. Gratulálunk neki, és sok sikert kívánunk a következő szezonra!

Ádám

VI. Iron Hook kupa

Az idén sem szakítva nagy hagyományainkkal, megrendezésre kerül a kollégium dühöngőjében az immáron VI. Iron Hook kupa. Lapzártánkig csak a csoportmeccsek fejeződtek be, az alábbiakban láthatjátok a továbbjutókat és az egyes csoportok végeredményeit. Közben javában zajlanak az egyenes kieséses szakasz meccsei, egyre fokozódik a verseny a díszes serlegért. December 13-án rendezik meg a kis- és nagydöntőt, mindenki jöjjön szurkolni a csapatokért!

A csoportkör végeredménye

A csoport

1. Möhvh	6	5	–	1	33:10	15
2. Faláb FC	6	4	1	1	38:18	13
3. Last Minute	6	4	1	1	15:13	13
4. Titánok	6	4	–	2	28:12	12
5. Tunya FC	6	2	–	4	26:22	6
6. Dinamo Mink	6	1	–	5	18:37	3
7. Amazon AS	6	–	–	6	11:57	0

B csoport

1. Miletics Laciék	6	5	–	1	46: 8	15
2. Banyekok	6	4	2	–	40: 7	14
3. Egyesült Állatok	6	3	2	1	20:11	11
4. Retardált Rombolók	6	3	2	1	19:12	11
5. Zubrowka	6	2	–	4	18:44	6
6. Beerkák	6	1	–	5	12:46	3
7. Lányok	6	–	–	6	1:28	0

C csoport

1. Rába Stock	6	5	1	–	42: 7	16
2. FKLM	6	4	1	1	18:10	13
3. EEEEE!	6	3	2	1	29:10	11
4. Mi FC	6	3	1	2	32:18	10
5. Tomboló Gyöngyty.	6	1	2	3	19:18	5
6. Focantás	6	1	–	5	14:49	3
7. Közvár FC	6	–	1	5	14:56	1

D csoport

1. Papa	6	5	–	1	47:14	15
2. Bazdelőre	6	5	–	1	37:18	15
3. Gumimacik	6	5	–	1	31:14	15
4. Body Check	6	3	–	3	34:22	9
5. Objektive V.B. GmbH	6	2	–	4	29:37	6
6. Gyerekek	6	–	1	5	17:42	1
7. Fitless FC	6	–	1	5	14:62	1

ReMix

Alapokaják újraértelmezve

Amikor meg akarsz lepni a párod egy finom vacsorával, vagy csak valami frissen főttet és kiadósat ennél, de egész nap hajtóttál, és nincs energiád több órás kotyvasztáshoz, jól jön egy-két gyors recept. Most két klasszikus „gyorskaja” kicsit átgondolt – megvariált változatát olvashatjátok. Én „elszenvedője” voltam ezen ételeknek, és bátran mondhatom, már kuktaként is élveztem. A legfontosabb: a serpenyő mindenre jó!

Az egyik – alapvető – étel a dinsztelt máj. De nem maradunk meg a sima hagyma-máj-só összeállításánál. Besamel alapokra építkezünk: vaj, tej, liszt és olaj a szósz kiindulópontja. Vajon (fél csomag) és olajon megdinszteljük a hagymát (2 fej), közben picit sózzuk. Ezt követően belekerül az előzetesen (kb. 10-15 percig) tejbe áztatott fél kiló csirkemáj. Sóval és őrölt borssal, ezen felül természetesen ízlés szerint (paprika, majoránna, kakukkfű, esetleg babérlevél) ízesítjük. 10 percig kevergetjük, majd lefedve pároljuk egy darabig. Miután a máj elkészült, ráöntünk 2 dl tejet, egy evőkanál kukoricaliszttel besűrítjük, és a keletkezett szószban még öt percig pároljuk. Fontos a folyamatos keverés, mert a lisztes szósz könnyen odaég. A tej elveszi a bors élet, így főzés közben célszerű rendszeresen

kóstolni, hogy ne az elkészült ételt kelljen utólag fűszerezni. Köretnek zöldséges rizst, utána egy kellemes, könnyű félédes vagy édes fehérbor javasolnék.

A másik adaptáció a sajtos omlettből született. Ennek két verziója van: édes és sós. Az alap közös: egy nagy vagy két kisebb tojásra tejet töltünk addig, míg a tojás fehérjét kitölti, ehhez kukoricalisztet adunk. Innen két irányba indulhatunk. Az édes verzióhoz már csak egy csipet só és ízlés szerint adagolt instant kakaó hiányzik. Kisütés után mogorókrémrel vagy pudinggal is megtölthetjük. A sós verzióhoz nem só, hanem inkább ételízesítőt adunk (két csipet), majd sajtot reszelünk bele, és – attól függően, hogy az adalék-kokat mennyire szeretnénk átsütni – hozzáadjuk sütés előtt vagy közben az

ízesítőket: szalonnát vagy kolbászt, esetleg kukoricát, hagymát – bármi ilyesmit. A tészta állaga akkor jó, ha a palacsintánál sűrűbb, de még folyós. Süssük meg annyira, hogy a széle már picit ropogós legyen, de még ne szemes! Ehhez az ételhez nehéz italt ajánlani. Az édes mondjuk inkább reggeli, mint vacsora, és cappuccinóval vagy forró csokival érdemes fogyasztani. Ágybareggelinek ideális. A sós változathoz talán leginkább sör vagy pálinka dukál, különösen, ha megbolondítjuk némi pikáns ízesítővel is. Egy jó feltétet elkészítve viszont akár egytálételként ebédre is felhasználhatjuk, ha nagyobb adagot készítünk, kiadós étkezés kerekedhet belőle – akár két személyre is.

Jó étvágyat!

András

Karácsonyra készülve

Ez a mostani nem egy szokványos könyvajánló. Közeledik a karácsony, és valahogy semmi jó nem jut eszünkbe, hogy kinek mit is csempészhetnénk a fa alá. Így hát segítségképpen megpróbálom összegyűjteni a legfrissebb könyveket.

Egy szép kötésű, tartalmas könyv gyönyörű ajándék lehet. Bármikor, bármilyen alkalomra. Ha esetleg mégsem tetszene, akkor jól mutat a polcon, hiszen akinek sok könyve van, az olyan hülye nem lehet. De tényleg, fennhangon hirdetem, hogy a modern technika korában se feledkezzünk meg a papírra nyomtatott betűkről. Mert olvasni jó!

A nevetés orvosság. Ezért minden beteg illetve jó humorú emberek, akik szívesen derülnek egy kétballábás bérnyilkos botlásain, a Dr. House-ból jól ismert Hugh Laurie könyvét ajánlom. A balek című izgalmas krimi a feszült cselekményszál mellett az angol humor minden szarkasztikus és ironikus elemét tartalmazza. Akárcsak P.G. Wodehouse Halihó, Jeeves! című alkotása, melyben minden keveredik mindennel, és senki sem az, akinek látszik, vagy akinek állítja magát.

Akik gyilkos és véres történeteket kedvelik, egy kis természetfelettel fűszerezve, örömmel veszik kézhez Leslie L. Lawrence

Thumo 1-2. – A szrinpók völgyében című alkotását. A szerző ismét egy tibeti kolostorban jár, az apát a fejét fogja, és az istenekhez imádkozik, mert tudvalevő, hogy ahol ő feltűnik, ott gombamód megsaporodnak a holttestek...

A filozofikusabb és elvont lelkekhez vezető út Müller Péterrel van kikövezve: a Szeretetkönyv és az Örömkönyv telitalálat számukra. Elmélkedések a boldogságról, próbálkozás, hogy megfoghassuk a megfoghatatlant, átéljük a pillanatokban rejlő boldogságot.

Fiataloknak, időseknek, bárkinek, aki az előző hat részt olvasta, vagy csak most kezdi: Harry Potter hetedik része magyarul! Bár igaz, hogy várhatóan csak februárban jelenik meg, azért elő lehet jegyeztetni otthon, legfeljebb két hónapot kell vámi a karácsonyi ajándécsomag kibontására. Végre kiderül (bár az igazán fanatikusok már tudják az egészet angolul, oda-vissza), hogy a jó és a rossz

párharcából ki kerül ki győztesen a befejező részben, és indulhat a találgatás, hogy vajon lesz-e folytatás?

Romantikus lelkületű édesanyáknak és barátnőknak, testvéreknek Julie Garwood és Nora Roberts neve ismerősen csenghet. A férfínő kapcsolat minden buktatóját bemutató, hepienddel végződő könyveik meghitt hangulatot varázsolnak az erre kiéheztetett lelkű nőknek.

Legvégül egy praktikus ajándékotlet, amellyel Te is jól jársz: anyukáknak és konyhatündéreknek ideális a fa alá Stahl Judit Gyors sorozat három kötetes, díszdobozban kapható könyve, mely a Gyors olaszos tészták, Gyors szárnyas ételek, és Gyors édességek című szakácskönyveket tartalmazza.

És hogy egy általunk igen kedvelt könyvkiadó szavaival éljek: A FÉNYMÁSOLÁSMEGÖLIAKÖNYVET! Ezt mindenki vegye figyelembe, kellemes és hasznos időtöltést kívánva, maradok tisztelettel.

Vera

„Moziváros” karácsonya, azaz Christmas in Cinema City

Az ünnepek közeledtével a temérdek házi leadás, zh és vizsga ellenére is talán az átlagosnál többen ruháznak be egy igazi moziélményre, vagy növelik a letöltő portálok forgalmát. Lássuk, milyen újdonságokat tartogat az év utolsó hónapja!

Idén minden filmrendező arra bázírozott, hogy majd valaki más rendez karácsonyi témájú filmet, de ünnepi hangulatunk tutira nem ettől fog a tetőfokára hágni, ugyanis a nagy szájtátogatások végeredménye az lett, hogy senki nem forgatott ilyet. Majd kiderül, hogy ez mennyire átkos vagy áldásos része az év lezárásának. Akinek ez a hiány ürületes szívfájdalmat okoz, az belepillanthat a tavalyi alkotásokba, mint például a *Kiskarácsony mindénáron* c. vígjátékba vagy a *Fegyverszünet karácsonyra* c. háborús drámába.

Az idei első decemberi premiereket a Mikulás hozza. Kiderül, hogy a *Mézengúz* című animációs film alkotói egy újabb modern, de gagyi történetet fabrikáltak és vittek vászonra, vagy sikerült végre egy emlékezetes, élvezhető mesét készíteniük. A *Bíbbáj* című romantikus történet különlegessége az, hogy a készítő a Disney-mesegár fénykorára jellemző rajzfilmes elemeket vegyítették benne a filmkészítés

hagyományos eszközeivel. Megnézhetjük majd egy 40 éves egyedülálló anya és egy nála jóval fiatalabb srác kapcsolatának kialakulását, és buktatóit vígjátékban elmesélve, Anyád lehetnék címmel. A magyar filmipar is képviselteti magát: a *Boldog új élet* igen bonyolult léthelyzetet boncolgat: vajon egy nevelőotthonban felnőtt fiú be tud-e illeszkedni a mai világba, melynek szabályairól mit sem tud? A srác volt utógondozójától kap egy dossziét, mely talán segíthet neki újraértelmezni, és rendes kerékvágásba terelni az életét.

December 13-án kerül a filmszínházakba a *Kalifornia királya* c. vígjáték, melyben Michael Douglas egy elmebeteg apát alakít. A férfi rögeszmésen meg akar találni egy kincset, ami szerinte a kömlyökön van elrejtve, lánya pedig kénytelen-kelletlen segít neki ebben. Kincs, ami nincs?!

Aki a folytatásos filmekre gerjed, annak sem kell csalódnia, ugyanis december 20-ától

a magyar rajzfilmremek, a *Macskafogó 2.* része kerül a közönség elé, majd december 27-től Nicolas Cage nyomoz a vásznon *A nemzet aranya 2.* – *Titkok könyve* című filmben. A két alaptörténet a következő: a *Macskafogó 2*-ben találunk egy pacifikálatlan macskapopulációt a dzsungel mélyén, akik továbbra is üldözik az egereket, és egy napon elkapják Stanley-t, az újságíró-egeret, akinek eljár a szája...! A *nemzet aranya 2*-ben a *Titkok könyve* pedig Abraham Lincoln gyilkosának naplója, melynek 18 hiányzó oldalát kell megtalálni ahhoz, hogy a népszerű amerikai elnök halálának rejtélyes körülményei tisztázódjanak.

Aki nem túl válogatós, biztosan talál magának valami ingyencsészt a fent említett képkockasokaságok között. Ez a rendezők decemberi „körhintája”, és akinek nem tetszik, faragjon magának másik falovacskát!

Seherezáde

Programajánló

A december leginkább a karácsonyról és a szilveszterről szól, a csapból is ez folyik. Ezt a témát tehát próbálom elkerülni – van lapunkban másik cikk, ami ezzel foglalkozik –, inkább azt mutatnám meg, hogy az ünnepek előtt/után/alatt is van mindenféle, nem csak tematikus szórakozási lehetőség.

A Mikulás már elment, de hagyott valami nagy ajándékot! December 8-án főleg a gitárközpontú zenét kedvelők örvendezhetnek: alter party a PeCsában: Kispál! Vagy ha keményebb hangzás-világot akarsz: Lord a Wigwamban. 14-én újfent ez a vonal uralja az estét: bekúszik a Rocktögonba a punk zene az Aljas Kúszóbabbal. Másnap ugyanott Fürge-rókalábak surrannak át az éjen. 15-én a lazulós népek is megtalálják a számításukat: a Pannonia Allstars Ska Orchestra lemezbemutatója lesz az A38-on, reggae, ska és dancehall vonalon rázhatjátok a dreadjeiteket. Mintha a vizsgaidőszak első hetét még a szórakozóhelyek is tiszteletben tartanák, a következő említésre méltó program 21-én van: a Tankcsapda zúz a PeCsa színpadán, de karácsony előtt még a Quimby is muzsikál egyet ugyanott. A karácsony azonban ma már nem „szent”: első nap Hobo Karácsony – hát persze, hogy megint PeCsa... Aztán másnap az A38 prezentálja többek közt a 30Y-t, felrázva kicsit az ünnep alatt megtöltött gyomrokat és elkényelmesedett gazdáikat egy ütős alternatív esttel. A szilveszter egy másik történet. Javaslom, hogy magatoknak keressetek/szervezzetek programot. Baráti körben egy csendes hely, amit Ti tölthetek zajjal, vagy egy szabad kégli – na egy ilyen bulinak nincs párja.

Azért ne felejtsük el, hogy van csendesebb módja a kapcsolódásnak, mint egy koncert. Az egyik mindjárt a színház. Decemberben is lesz néhány figyelemreméltó bemutató. Az egyik mindjárt a Liliomfi a Magyar Színházban. Bár a szereposztás ezúttal talán felejtethő, a darab igazi klasszikus, így valószínűleg nem okoz csalódást. A Zöld kakadut azoknak ajánlanám, akik kicsit pikánsabb színházi élményre vágnak. A stílusos brutalitás történelmi feszültséggel elegyítve hatásos robbanókeveréket alkot. A darabot december 17-19. között a Stúdió "K" színpadán láthatjuk. Érdekes produk-

ciónak ad otthont a Millenáris 9-én és 15-én. Az Időtolvajok lényege, hogy kiforgatják a teret, kikökkentik az időt..., tulajdonképpen felborítják a normál téridő érzékelést. Érdekessége az is, hogy a két időpontban két eltérő variációt láthatunk. Akit vonz az efféle „játék a látszólagos világgal”, semmiképp se hagyja ki.

Két múzeumra hívnám fel még a figyelmet. Az egyik a Hadtörténeti Múzeum, amelynek állandó kiállításán maketten megtekinthetitek a Közhírben már látott katonai járműveket, emellett sok érdekességgel, a történelem iránt érdeklődő számára tanulságos információkkal nyújt kellemes kapcsolódást. A Magyar Rádió Rádiómúzeuma legendás rádiókészülékek, régi hangtechnikai eszközök gyűjteményét vonultatja fel, az itt megtalálható fotók, filmek, különleges hangdokumentumok és iratok segítségével az érdeklődő bepillanthat a rádió mindennapi életébe.

A mozi világában ezúttal egyetlen nap lesz kulcsfontosságú: december 20. Ezen a napon új útra kel egy legenda, újjáéled több évtized távlatából a mindmáig talán legjobb egész estés magyar rajzfilm, és a vásznon feltűnik Grabowsky, Safranek, és Mr. Teufel... Újra itt a Macskafogó! A bemutató pontos helyét és időpontját még homály fedi. És aki nem tudja, mi is az a „Macskafogó”? Nos, az mihamarabb szerezze be az első részt, ma már DVD-n is potom pénzért fellelhető. Nem szabad kihagyni, a minőséget részben az is garantálja, hogy itt még minden képkockát kézzel rajzoltak!

Az ünnep napjaira is ajánlanék programot, de az amolyan régimódi lesz. Javaslom, ássátok elő otthon a régi társasjátékokat, kártyát, dominót, sakkot, és üljetek össze a családdal vagy kedvesetekkel egy játékos estére. Kikapcsol, közelebb hoz, egy kis nyugalmat ad az állandó rohanásban. Békés, boldog ünnepeket!

András

FUNKY

by: Juli

FUNKY

Kollégiumi Mentor és Hallgatógondnok FELADATKÖRÖK

A kollégiumi mentorok és hallgatógondnok (továbbiakban mentorok) a kollégiumokban tevékenységükkel segítik a hallgatók, a Hallgatói Képviselők (továbbiakban HK) és a Kollégiumok Osztály (továbbiakban KO) munkáját. A mentorok az ellátott intézkedéseikről a KO felé beszámolót készítenek, indokolt esetben ezeket a portanaplóban feljegyzik, és másnap a KO felé jelentik.

Feladatköreik jellemzően a következők:

1. Különleges esetben segítik a portások munkáját. Ilyennek minősül a tűz- és bombabariád, a rendőrség, a mentők vagy más hatóság kiérkezése intézkedésre a kollégiumba. Tűz esetén a jelenlévő mentor lehetősége szerint segítsen az oltásban, a kiürítésben, áramtalanításban, illetve a portás feladataiban. A rendőrség, mentők vagy más hatóság kiérkezése esetén kalauzolja, illetve segítse azok munkáját.

2. Műszaki hiba esetén a portásokkal együttműködve a mentor segíti a hiba feltárását, meghatározását, illetve segédkezik az elhárításnál (pl.: szerelők kalauzolása).

3. Károkozás esetén a gondnokkal (portásokkal) együttműködve a mentor segíti a kár feltárását, meghatározását, a felelős meghatározását, a jegyzőkönyv felvételét.

4. Segíti a Házirendben meghatározottak betartatását. Ezen belül részt vesz a kollégiumi belépési, benntartózkodási, és vendégfogadási szabályainak ellenőrzésében. Segíti a kollégiumi szobák és közösségi helyiségek használatára, állagvédelmére vonatkozó szabályok ellenőrzését. Segíti a kultúrált együttélési normák ellenőrzését és fenntartását. Részt vesz a HK és a KO által tartott ellenőrzésekben, illetve jelzi feljűk az esetlegesen észlelt problémákat.

5. Részt vesz a hallgatói csoportok felügyeletében, a hallgatói csoport SZMSZ-

ében foglaltak, ezen felül a leltárának és helyiségének ellenőrzésében.

6. Ki- és beköltözéskor a HK és a KO-val együttműködve segíti a hallgatókkal kapcsolatos feladatokat (szobaellenőrzés, átadás stb.)

A mentornak jog van:

1. A mentorok igazoltathatnak minden a kollégiumban tartózkodó személyt, legyen az kollégista, vagy vendég.

2. A portanaplóba bejegyezni. Károkozás esetén a gondnokkal (portásokkal) együttműködve mentor segíti a kár feltárását, meghatározását, a felelős meghatározását, a jegyzőkönyv felvételét.

3. Felvenni a Gondnokság kulcsát, illetve a kulcsszekrényből szükség esetén a hallgatóknak egy másolatot átadni. A kulcs felvételét és kiadását, a felvevő nevét a portanaplóban jegyezni kell!

Szabó Gábor
igazgató

Legyünk válogatósak!

Bizonyára láttátok már a koli hirdetőin a felhívást, hogy pár hete a kollégiumunkban is lehetőségünk nyílik szelektíven gyűjteni a szemetet. Ennek apropóján szeretném a figyelmeteket felhívni a szelektív hulladékgyűjtés fontosságára, hiszen a mai világban egyre jelentősebb problémát okoz a „szemétkérdés”.

Először is írnék pár sort Magyarország szemétermeléséről: évente összesen 80 millió tonna szilárd hulladék keletkezik (ez nagyjából 3 Gellérthegynek felel meg), aminek egy része iparból és mezőgazdaságból származó termelési hulladék. Valamint gondoltatok volna, hogy egy átlagos hazai állampolgár napi 1 kg szemetet termel, s ez a mennyiség évről évre csak emelkedik?

A hulladékos problémák legcélratoróbb megoldása a megelőzés, melyet nevezhetünk akár környezettudatos vásárlásnak is. Az üzletekben kapható termékek javát jelentős mennyiségű többletcsomagolás fedi, mely a háztartásokba kerülve szinte azonnal a kukában végzi. A fogkrémet tubusán kívül kartondoboz óvja, a bonbonokat csillogó-villogó papírok, pukkanós műanyagok közé rejtik, a lapka sajt minden egyes szeletét műanyag fólia borítja, a gyümölcsöt pedig vehetjük fóliával betekert tálcán. Ez a túlzásba vitt csomagolás kizárólag egyetlen célt szolgál: eladhatóvá kell tennie az árut. Minél színesebbnek, ígéretesebbnek tűnik külseje alapján a termék, annál kíváncsiabb a vevő számára,

aki a mai árukaalkádban már többnyire nem a tartalom, hanem az esztétikai érték és a márkanév alapján választ.

Azt a hulladékot, ami elkerülhetetlenül képződik, lehetőleg gyűjtsük szelektíven, hogy más módon formában újrahasználgassák vagy újrahasznosíthassák, azaz a kidobált tárgyakból új eszközök készíthessenek. Jobb az élővilágnak és jobb nekünk is, hisz így kevesebb hulladékról kell gondoskodni, és kevésbé szennyezzük a környezetet, például az újrafeldolgozott papír minden tonnája 17 fát és 21 ezer liter vizet kímél meg.

Tehát azért fontos, hogy igénybe vegyük a kollégiumban lévő lehetőséget a szelektív gyűjtésre, mert ezzel megóvjuk környezetünket és egy kevésbé szennyezett világban élhetünk. De milyen lehetőségeink is vannak a koliban? Ötféle hulladékot gyűjthetünk szelektíven, mégpedig papírt, műanyagot, alumínium-dobozokat, elemet és használt olajat.

A papír és műanyag gyűjtőkönténerek a HaBárba vezető alagsori folyosón találhatók meg. Viszont fontos tényleg odafigyelnetek

arra, hogy megfelelően válogassátok szét a szemetet, hiszen ha például beleteszitek a pizzásdobozokat, azzal az egész konténer tartalmát alkalmatlanná teszitek az újrafelhasználás szempontjából. Mellesleg gondoltad volna, hogy azokból a PET-palackokból, amiket leviszel, polárpulcsit is készíthetnek (27 darab palack anyaga elég 1 pulóverhez)? **J**

Elhasznált sütőolajat a konyhákban kihelyezett gyűjtőedénybe lehet önteni, míg az alumínium dobozt kedvedre zúzhatod a lépcsőházakban kihelyezett préssekkel, amit aztán ki lehet dobni a gyűjtőbe, és az elemeket sem kell messze vinned, hiszen azt meg az utcáról belépve pont szemben találod a bejáratnál.

Nem szeretném tovább szaporítani a szót, úgy hiszem, hogy mint a jövő mérnökei sikeresen megértettétek, hogy miért is jó Nektek, ha esetleg lebattyogtok az alagsorba pár palackkal és nem a kényelmesebb ledobót választjátok...

Gyűjts szelektíven, már ezzel is sokat teszel a környezetért, meglátod nem is olyan nagy ördögösség!

Csillu

Szórakozás

Plusz egy poén és SUDOKU!

Helyezd el - három kivételével - a felsorolt szavakat, betűcsoportokat az ábrában! Segítségül egy szót előre beírtunk.

Egy órás és egy szőke nő találkozik az étteremben. A férfi gyakran meredt pillantásokat vet az órájára.

- Időre készül valahová? - kérdi a szőke nő.
- Nem csak egy új óram van - válaszol az órás.
- És mi olyan különleges rajta?
- Ennek az órának telepatikus ereje van, és épp most olvastam le róla, hogy magán nincs bugyi.
- Nagyon sajnálom, az ön órája máris elromlott, rajtam ugyanis van bugyi! - mondja erre a szőke nő nevetve.

Mire az órás:

- Nem romlott az el, inkább azt mondanám, hogy ...

A mondat folytatását a kimaradó három szóból kapod meg.

A helyes megfejtők között 3 ajándék pólót sorsolunk ki.

A megfejtéseket a bella.daniel@kozlekkar.hu címre várjuk.

Kétbetűsek: AD, CL, JT, NÁ, OC, OK, RÓ, SA

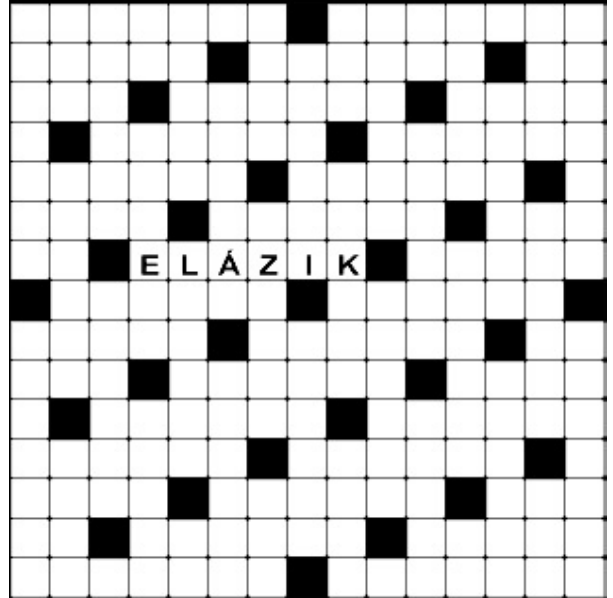
Hárombetűsek: AMI, CIR, EGY, ESE, GAK, OPÁ, ÖTÖ, RIN, TÖK

Négybetűsek: ANDA, ÁRAM, IJED, IKER, NANÁ, NATO, ÓRÁT, SASS, SIET, VALL

Ötbetűsek: ALIGA, AMADE, ERATO, HUNOK, LARES, LEKAP, OZORA, VÁRAT

Hatbetűsek: ABIGÉL, ADÓZÁS, AGÉNÓR, AKADÁS, ÁMULAT, ÁTITAT, AVATAG, AVIZÁL, ÁZALAG, AZIMUT, DOLOGI, EKABÓR, ELÁZIK, ELÓHIM, EREDET, EVEZŐS, GALATA, IRATÁS, KAMERA, KANÁRI, KATONA, KIKAPÓ, KOSANI, LAKOMA, LETELŐ, MAKÁKÓ, MEGADÓ, OLÍVIA, POTOSI, RONALD, TANAKA, TERESA, TOROLÓ, UTASÍT, VÁSÁRI, ZÁRATÓ

Hétbetűsek: ALSÓGÖD, CANARIS, CSAPKOD, ELLAKIK, KARIKÁS, KATALIN, STRÓFÁK, VELENCE

A 9x9-es tábla összes sorába és oszlopába írd be a számokat 1-9-ig úgy, hogy minden szám csak egyszer szerepelhet soronként vagy oszloponként. A nagy négyzettrács további 3x3-as négyzeteiben is csak egyszer szerepelhet egy szám.

Nehézségi szint: nehéz

3			7			6		
	5			4			2	
		4			6			8
5			8			3		
	2			3			9	
		8			2			4
8			1			9		
	6			9			8	
		7			3			1

S
U
D
O
K
U

Itt pedig 12x12-es tábla van. Értelemszerűen itt 1-12-ig kell beírni a számokat. (1 szám csak egyszer szerepelhet egy sorban, egy oszlopban és egy 4x3-as téglalapban).

Nehézségi szint: közepes

	7	1						5	10		
6		10		2	1			11		4	
12	11			10			5		1	8	
			12		5	9		3			
		8		11			10	12			
	3		2					1		11	
	5		9					8		12	
		11		8			7	3			
			8		6	3		5			
3	2			5			1			4	12
10		4			11	2			7		9
	12	7							1	2	

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.
TEL/FAX.: 1/463-3780
E-mail:
kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Váczai Unicef Attila
HÖK elnök

Felelős szerkesztő
Bella Gejza Dániel

Kari lap felelős
Maszlavér Átányalazom Gábor

Főszerkesztő
Pölczman Tócsdmánle Balázs

Tördelőszerkesztők
Erdődi Éhes Zsófia
Hukics Keresemazutam István

Olvasószerkesztők
Bozzay Vanbérleted? Melinda
Tóth Halkankopogok Csilla

Terjesztési felelős
Hennel Közhiádlér Tivadar

Írták
Bán FuriKüri Vera
Bella Rejtegető Dániel
Bicsák Lajos György
Csizsek Pilótakeksz Ádám
Felföldi Mostfőlegbékét Péter
Fiskál Bárminátdiffundál Szandra
Hennel Fuvartessék Tivadar
Kolonits Bócmán Ferenc
Kovács Panaskodic Frigyes
Molnár Megoldjukember! András
Orosházi Múltkorkimaradtam Tamás
Osváth-G. Csakkeményen! Péter
Őri Meggyógyultam Anett
Tóth Kaptaménszarvast Csilla

Rajzolta
Miczki Karácsonyra Júlia

Két rendőr elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágjanak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a jeges szél, a távolban felvonyít valami állat. Az egyik rendőr odafordul a másikhoz:

- Na, ebből nekem elegendem van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!

A szőke, a barna és a fekete állnak a bölcsesség tükre előtt, ami mindenkit beszippant, ha hülyeséget mond. Kezdi hát a fekete hajú lány:

- Én úgy gondolom, hogy zseniális vagyok... zzzuppp... eltűnt szegény csaj...

Hát jön a barna hajú:

- Én úgy gondolom, hogy okos vagyok... zzzuppp... ő is eltűnt...

Jön a szőke csaj:

- Én úgy gondolom... zzzuppp...

Unoka megkérdezi:

- Mondd nagymama, mi az a szerető?

Nagymama felsikít, elhajítja a kötést, felpattan, átgázol a macskán, felrohan a padlásra, feltépi a gardróbajtót, kizuhan egy csontváz:

- A francba, tudtam, hogy valamit elfelejtettem....

Kérdezi a sejpítós orvos:

- S mi baja?

- Megy a hasam.

- S régen?

- Srégen a fenét, egyenest a gatyába.

Két férfi már másodszor ütközik össze a bevásárlókocsival az egyik ismert hipermarketben.

Megszólal az egyik megértően:

- Talán maga is a feleségét keresi?

- Igen, én is. A magáé hogy néz ki?

- Szőke, kék szemű, csinos, jó alakú. A magáé?

- Hagyjuk az enyémet, keressük a magáét!

Szórakozóhelyen szőszí csajszi odalibeg a pulthoz és foghegyről mondja a pultos srácnak:

- Helőszíókaaa, aggyá' má' valami rostosat!

- Bútorlap jó lesz?

Az ötvenes években tanító néni kérdegeti a gyerekeket, kinek mi a papája. Mórckára kerül a sor, aki szomorúan mondja, hogy az ő papája meghalt Auschwitzban. Mély megdöbbenés, a tanítónő könnyes szemmel szólítja az osztályt 1 perces néma emlékezésre. Utána finoman érdeklődik, mégis hogy történt, kényszermunka, gázkamra?

Mórcká válasza:

- Nem, leesett az őrtoronyból.

- Mi a különbség egy 8, egy 18 és egy 28 éves lány között?

- A 8 évest hazaviszed, lefekteted és mondasz neki egy mesét. A 18 évest hazaviszed, mondasz neki egy mesét és lefekteted. A 28 évesnél nincs mese...

A székely paraszt bácsi befog a szekérbe, készül a szomszéd faluba rokonlátogatóba. A felesége is nagyon szeretne vele menni, ezért elkezd rimánkodni:

- Édes uram, hadd menjek már veled én is!

- Nem lehet, asszony!

- Légy szíves, ne hagyj itthon egyedül!

Elleszek én hátul a saroglyán is.

A paraszt bácsi azonban nem enged, egyedül vág neki az útnak. Útközben kitör a vihar, és egy villám belecsap hátul a saroglyába. A székely hátrafordul, és így morfondírozik:

- Ej, pedig de szépen kérte...

Étteremben az egyik vendég véletlenül elszellenti magát. Hogy leplezze művét, elkezd tologatni a széket. Erre az egyik szomszédja megjegyzi:

- Ugye milyen más hangja van?

Székely és a fia beszélgetnek.

- Idesapám, látott má' szatelitot???

- Hogyne láttam vóna fiam, még ettem is!

- De idesapám az vasbu' van!!!

- Jaaaaaa.....akkó' csak láttam.

Cigány odamegy a skinhead-hez:

- Mondja má' meg, drága uram, merre van a zsinagóga?

- Hallod-e te cigány, ne tetézd!!!

- Mi az ellenállás mértékegysége?

- Partizán/négyszékméter.

**KÉSZÜLT:
A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR
HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
600 PÉLDÁNYBAN**